

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.4.2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och
förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Direktivet om icke-finansiell rapportering (direktiv 2014/95/EU), som ändrar redovisningsdirektivet, antogs 2014¹. Företag som omfattades av direktivet om icke-finansiell rapportering ålades att rapportera i enlighet med direktivets bestämmelser första gången 2018 (för budgetåret 2017).

Direktivet om icke-finansiell rapportering är tillämpligt på stora företag av allmänt intresse med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 och på företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor företagsgrupp med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 på gruppnivå². I direktivet om icke-finansiell rapportering undantas dotterföretag från rapporteringskraven, om moderföretaget rapporterar för hela företagsgruppen, som inbegriper dotterföretagen. Cirka 11 700 företag omfattas av rapporteringskraven i direktivet om icke-finansiell rapportering³.

Genom direktivet om icke-finansiell rapportering infördes ett krav på att företag ska rapportera både om hur hållbarhetsfrågor påverkar deras resultat, ställning och utveckling ("kundperspektivet") och om deras inverkan på människor och miljö ("verksamhetsperspektivet"). Detta kallas ofta det "dubbla väsentlighetsperspektivet".

I enlighet med direktivet om icke-finansiell rapportering offentliggjorde kommissionen 2017 icke-bindande riktlinjer för rapportering för företag⁴. Under 2019 offentliggjorde kommissionen ytterligare riktlinjer om rapportering av klimatrelaterad information⁵. Dessa riktlinjer har inte i tillräcklig utsträckning förbättrat kvaliteten på den information som företag offentliggör i enlighet med direktivet om icke-finansiell rapportering.

Europeiska kommissionen åtog sig att föreslå en översyn av direktivet om icke-finansiell rapportering i den europeiska gröna given och dess arbetsprogram för 2020⁶. Den europeiska gröna given syftar till att omvandla EU till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050⁷. Den kommer att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning och säkerställa att alla EU:s regioner och medborgare deltar i en socialt rättvis omställning till ett hållbart ekonomiskt system. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy.

² Företag av allmänt intresse definieras i redovisningsdirektivet som företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader i EU, banker (oavsett om de är noterade eller ej), försäkringsbolag (oavsett om de är noterade eller ej) och alla andra företag som utsetts av medlemsstaterna.

³ Denna siffra tar hänsyn till hur medlemsstaterna har införlivat direktivet. Om man bortser från det nationella införlivandet omfattas omkring 2 000 företag av direktivet om icke-finansiell rapportering.

⁴ Kommissionens meddelande (COM(2017) 4234 final).

⁵ Kommissionens meddelande (COM(2019) 4490 final).

⁶ Meddelande från kommissionen, Den europeiska gröna given (COM(2019) 640 final). Kommissionens justerade arbetsprogram för 2020, COM(2020) 440 final.

⁷ Den 4 mars 2020 antog kommissionen förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (2020/0036 (COD)), med förslag om att göra målet om klimatneutralitet senast 2050 rättsligt bindande för EU.

välbefinnande mot miljörelaterade risker och effekter. Översynen av direktivet om icke-finansiell rapportering kommer att bidra till målet att skapa en ekonomi som fungerar för människor. Den kommer att stärka EU:s sociala marknadsekonomi och bidra till att säkerställa att den är framtidsinriktad och ger stabilitet, sysselsättning, tillväxt och investeringar. Dessa mål är särskilt viktiga med tanke på de socioekonomiska skador som covid-19-pandemin förorsakat och på behovet av en hållbar och rättvis återhämtning för alla.

I linje med kommissionens handlingsplan för hållbar finansiering har EU vidtagit ett antal åtgärder för att säkerställa att finanssektorn spelar en viktig roll för att uppnå målen i den europeiska gröna given⁸. Bättre uppgifter från företag om de hållbarhetsrisker de utsätts för och deras egen inverkan på människor och miljö är avgörande för ett framgångsrikt genomförande av den europeiska gröna given och handlingsplanen för hållbar finansiering. Genom att göra företagen mer ansvariga och öppna för transparens när det gäller deras inverkan på människor och miljö kan detta förslag också bidra till att stärka förbindelserna mellan företag och samhälle. Det kommer också att skapa möjligheter för företag, investerare, det civila samhället och andra berörda parter att radikalt förbättra det sätt på vilket hållbarhetsinformation rapporteras och används tack vare digital teknik. I december 2019 betonade rådet i sina slutsatser om kapitalmarknadsunionen vikten av tillförlitlig, jämförbar och relevant information om hållbarhetsrisker, möjligheter och konsekvenser, samt uppmanade kommissionen att överväga att utarbeta en europeisk standard för icke-finansiell rapportering⁹.

I sin resolution från maj 2018 om hållbar finansiering efterlyste Europaparlamentet en vidareutveckling av rapporteringskraven inom ramen för direktivet om icke-finansiell rapportering¹⁰. I sin resolution från december 2020 om hållbar företagsstyrning välkomnade parlamentet kommissionens åtagande att se över direktivet om icke-finansiell rapportering, efterlyste en utvidgning av tillämpningsområdet för direktivet om icke-finansiell rapportering till ytterligare kategorier av företag och välkomnade kommissionens åtagande att utveckla EU-standarder för icke-finansiell rapportering¹¹. Europaparlamentet ansåg också att icke-finansiell information som offentliggörs av företag i enlighet med direktivet om icke-finansiell rapportering bör bli föremål för en obligatorisk revision.

De främsta användarna av hållbarhetsinformation i företagens årsredovisningar är investerare och icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter. Investerare, inbegripet kapitalförvaltare, vill bättre förstå de risker och möjligheter som hållbarhetsfrågorna medför för deras investeringar, liksom investeringarnas inverkan på människor och miljö. Icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter vill göra företagen mer uppmärksamma på hur deras verksamhet påverkar människor och miljö.

Nuvarande rättsliga regelverk säkerställer inte att användarnas informationsbehov uppfylls. Det beror på att vissa företag från vilka användarna vill ha hållbarhetsinformation inte rapporterar sådan information, medan många som rapporterar hållbarhetsinformation inte rapporterar all information som är relevant för användarna. När information rapporteras är den ofta varken tillräckligt tillförlitlig eller tillräckligt jämförbar mellan företagen. Informationen

⁸ Meddelande från kommissionen – Handlingsplan: finansiering av hållbar tillväxt (COM(2018) 97 final).

⁹ Rådets slutsatser om fördjupningen av kapitalmarknadsunionen (5 december 2019).

¹⁰ Europaparlamentets resolution av den 29 maj 2018 om hållbar finansiering (2018/2007 (INI)).

¹¹ Europaparlamentets resolution av den 17 december 2020 om hållbar bolagsstyrning (2020/2137 (INI)).

är ofta svår att hitta för användarna och är sällan tillgänglig i maskinläsbart digitalt format. Information om immateriella tillgångar, inklusive internt genererade immateriella tillgångar, är underrapporterad, även om dessa immateriella tillgångar utgör merparten av den privata sektorns investeringar i avancerade ekonomier (t.ex. humankapital, varumärken, immateriella rättigheter och immateriella tillgångar med anknytning till forskning och utveckling).

Användarnas informationsbehov har ökat kraftigt under senare år och kommer sannolikt att fortsätta att öka. Det finns flera orsaker till detta. En är investerarnas ökande medvetenhet om att hållbarhetsfrågor kan äventyra företagets finansiella resultat. En annan är den växande marknaden för investeringsprodukter som uttryckligen strävar efter att uppfylla vissa hållbarhetsstandarder eller uppnå vissa hållbarhetsmål. Ännu en annan är reglering, bland annat förordningen om hållbar finansiell rapportering och taxonomiförordningen. Som ett resultat av båda dessa förordningar behöver kapitalförvaltare och finansiella rådgivare mer hållbarhetsinformation från investeringsobjekten¹². Covid-19-pandemin kommer slutligen sannolikt att ytterligare påskynda ökningen av efterfrågan på hållbarhetsinformation från företag, till exempel när det gäller utsatta arbetstagare och resiliens i försörjningskedjan.

Det finns därför en växande klyfta mellan den hållbarhetsinformation som företagen rapporterar och behoven hos de avsedda användarna av denna information. Å ena sidan innebär detta att investerare inte i tillräcklig utsträckning kan bedöma hållbarhetsrelaterade risker i sina investeringsbeslut. Detta kan i sin tur skapa systemrisker som hotar den finansiella stabiliteten. Å andra sidan innebär klyftan att investerare inte kan kanalisera finansiella resurser till företag med hållbara affärsmodeller och verksamheter. Detta undergräver i sin tur uppnåendet av målen i den europeiska gröna given. Det hämmar också berörda parter förmåga att hålla företag ansvariga för deras inverkan på människor och miljön, vilket skapar ett underskott i ansvarsskyldigheten som riskerar att undergräva den sociala marknadsekonomins effektiva funktion.

Den nuvarande situationen är också problematisk för företag som måste rapportera. Bristen på precision i de nuvarande kraven och det stora antalet befintliga privata standarder och regelverk gör det svårt för företagen att veta exakt vilken information de bör rapportera. De har ofta svårt att få den information de själva behöver från leverantörer, kunder och investeringsobjekt. Många företag får begäran om hållbarhetsinformation från berörda parter utöver den information de rapporterar för att uppfylla gällande rättsliga krav. Allt detta ger upphov till onödiga affärskostnader.

Syftet med detta förslag är därför att förbättra hållbarhetsrapporteringen till lägsta möjliga kostnad för att bättre utnyttja den europeiska inre marknadens potential att bidra till omställningen till ett fullständigt hållbart ekonomiskt och finansiellt system för alla i enlighet med den europeiska gröna given och FN:s mål för hållbar utveckling.

Förslaget syftar till att säkerställa att det finns tillräcklig offentlig information om de risker som hållbarhetsfrågor innebär för företagen och företagets egen inverkan på människor och miljön. Detta innebär att företag från vilka användare behöver hållbarhetsinformation bör rapportera sådan information och att företagen bör rapportera all information som användarna anser vara relevant. Den rapporterade informationen bör vara jämförbar, tillförlitlig och lätt för användarna att hitta och använda med digital teknik. Detta innebär att

¹² Förordning (EU) 2019/2088 (förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn) och förordning (EU) 2020/852 (taxonomiförordningen).

hållbarhetsinformationens status måste ändras så att den blir mer jämförbar med den finansiella informationen.

Förslaget kommer att bidra till att minska systemriskerna för ekonomin. Det kommer också att förbättra tilldelningen av finansiellt kapital till företag och verksamheter som tar itu med sociala, hälsomässiga och miljömässiga problem. Slutligen kommer det att göra företagen mer ansvariga för deras inverkan på människor och miljö och därigenom bygga upp förtroendet mellan dem och samhället.

Förslaget syftar till att minska onödiga kostnader för hållbarhetsrapportering för företag och göra det möjligt för dem att på ett effektivt sätt möta den växande efterfrågan på hållbarhetsinformation. Det kommer att skapa klarhet och säkerhet om vilken hållbarhetsinformation som ska rapporteras och göra det lättare för de som sammanställer rapporterna att få den information de behöver för rapporteringsändamål från sina egna affärspartner (leverantörer, kunder och investeringsobjekt). Det bör också minska antalet krav på hållbarhetsinformation från företag utöver den information som de offentliggör i sin årsredovisning.

Det finns ett antal viktiga internationella initiativ på plats. Deras syfte är att bidra till att uppnå global konvergens och harmonisering av standarderna för hållbarhetsrapportering. EU stöder till fullo denna ambition. Företag och investerare i EU som bedriver global verksamhet kommer att gynnas av sådan konvergens och harmonisering. Kommissionen stöder initiativ från G20, G7, rådet för finansiell stabilitet och andra initiativ för att skapa ett internationellt åtagande om att utarbeta ett utgångsvärde för globala standarder för hållbarhetsrapportering som skulle bygga på arbetet i arbetsgruppen för klimatrelaterade finansiella informationskrav. Förslagen från International Financial Reporting Standards Foundation om att inrätta en ny Sustainability Standards Board är särskilt relevanta i detta sammanhang, liksom det arbete som redan utförts av etablerade initiativ, däribland Global Reporting Initiative (GRI), Sustainability Accounting Standards Board (SASB), International Integrated Reporting Council (IIRC), Climate Disclosure Standards Board (CDSB) och CDP (tidigare Carbon Disclosure Project). Detta förslag syftar till att bygga vidare på och bidra till internationella initiativ för hållbarhetsrapportering. EU:s standarder för hållbarhetsrapportering bör utvecklas i konstruktivt tvåvägssamarbete med ledande internationella initiativ, och de bör i möjligaste mån anpassas till dessa initiativ samtidigt som hänsyn tas till europeiska särdrag.

Detta förslag består av ett direktiv som kommer att ändra fyra befintliga rättsakter. Det kommer att ändra redovisningsdirektivet genom att se över vissa befintliga bestämmelser och lägga till vissa nya bestämmelser om hållbarhetsrapportering. Vidare kommer det att ändra revisionsdirektivet och revisionsförordningen till att omfatta revision av hållbarhetsinformation. Slutligen kommer det att ändra insynsdirektivet för att utvidga tillämpningsområdet vad gäller kraven på hållbarhetsrapportering till att omfatta företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader och för att förtydliga tillsynssystemet för dessa företags hållbarhetsrapportering.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Direktivet om icke-finansiell rapportering är, tillsammans med förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn och taxonomiförordningen, de centrala komponenterna i de krav på hållbarhetsrapportering som ligger till grund för EU-strategin för hållbar finansiering. Syftet med denna rättsliga ram är att skapa ett konsekvent och enhetligt flöde av hållbarhetsinformation genom hela den finansiella värdekedjan.

Detta förslag bygger på och reviderar de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i direktivet om icke-finansiell rapportering, i syfte att göra dem mer förenliga med den bredare rättsliga ramen för hållbara finanser, som inbegriper förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn och taxonomiförordningen, och för att anpassa dem till målen för den europeiska gröna given.

I förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn regleras hur finansmarknadsaktörer (inklusive kapitalförvaltare och finansiella rådgivare) bör lämna hållbarhetsinformation till slutinvesterar och ägare av tillgångarna. För att kunna uppfylla kraven i förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn – och därmed i slutändan kunna tillgodose behoven hos investerare, inbegripet enskilda personer och hushåll – behöver finansmarknadsaktörer lämplig information från investeringsobjekten. Detta förslag syftar därför till att säkerställa att investeringsobjekten rapporterar den information som finansmarknadsaktörer behöver för att uppfylla sina egna rapporteringskrav enligt förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Genom taxonomiförordningen inrättas ett klassificeringssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i syfte att öka hållbara investeringar och bekämpa grönvaskning av ”hållbara” finansiella produkter. Enligt direktivet ska företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering lämna vissa indikatorer om i vilken utsträckning deras verksamhet är miljömässigt hållbar enligt taxonomiförordningen. Dessa upplysningsskyldigheter kommer att specificeras i en separat delegerad akt från kommissionen. Indikatorerna kompletterar den information som företagen måste lämna enligt själva direktivet om icke-finansiell rapportering, och företagen måste rapportera dem tillsammans med annan hållbarhetsinformation som är obligatorisk enligt direktivet om icke-finansiell rapportering.

Detta förslag syftar till att säkerställa att rapporteringskraven för företag är förenliga med taxonomiförordningen. Detta kommer framför allt att uppnås genom de föreslagna standarderna för hållbarhetsrapportering. De standarderna kommer att ta hänsyn till de indikatorer som företagen måste lämna om i vilken utsträckning deras verksamhet är miljömässigt hållbar i enlighet med taxonomiförordningen, samt granskningskriterierna och taxonomiförordningens tröskelvärden vad avser principen om att inte orsaka betydande skada.

De viktigaste nyheterna i detta förslag, jämfört med kraven på hållbarhetsrapportering enligt direktivet om icke-finansiell rapportering, är följande:

- Utvidga rapporteringskraven till att omfatta ytterligare företag, inklusive alla stora företag och noterade företag (utom noterade mikroföretag).
- Begära bestyrkande som avser hållbarhetsinformation.
- Att mer i detalj specificera den information som företagen bör rapportera och kräva att de rapporterar i enlighet med EU:s obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering.
- Säkerställa att all information offentliggörs som en del av företagets förvaltningsberättelser och lämnas i ett digitalt, maskinläsbart format.
- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag bidrar till fullbordandet av kapitalmarknadsunionen genom att göra det möjligt för investerare och andra berörda parter att få tillgång till jämförbar hållbarhetsinformation

från investeringsobjekt i hela EU. Som en del av handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen (COM (2020) 590 final) kommer kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om att inrätta en EU-omfattande plattform för digital tillgång till företagens offentliga finansiella information och hållbarhetsinformation (*European Single Access Point*, Esap). Detta förslag kompletterar det initiativet genom att bidra till att uppnå målen i EU-strategin för digitalisering av finanssektorn (COM (2020) 591 final), genom att kräva att rapporterad hållbarhetsinformation taggas digitalt.

Detta förslag beaktar kommissionens arbetsprogram för 2021, särskilt det kommande initiativet om hållbar företagsstyrning, och kommissionens åtagande i den europeiska gröna given att intensifiera åtgärderna mot falska miljöpåståenden och att stödja företag och andra berörda parter i utvecklingen av standardiserade redovisningsprinciper för naturkapital i EU och internationellt.

Detta förslag ligger i linje med kommissionens förslag om att stärka tillämpning av principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete mellan kvinnor och män genom transparens vid lönesättningen och verkställighetsmekanismer¹³. Det ligger också i linje med förslaget till direktiv om en jämnare könsfördelning i bolagsstyrelserna i stora börsnoterade företag i EU genom utbyte av information om företagens mångfaldspolitik¹⁴.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundas på artiklarna 50 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Artikel 50 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden för antagande av EU-åtgärder som syftar till att förverkliga etableringsrätten på den inre marknaden inom bolagsrätt. Den är också rättslig grund för direktiven 2013/34/EU, 2006/43/EG, 91/674/EEG och 86/635/EEG, och är en del av den rättsliga grunden för direktiv 2004/109/EG. Enligt artikel 50 i EUF-fördraget ges Europaparlamentet och rådet mandat att agera genom direktiv. Dessutom är artikel 114 i EUF-fördraget en allmän rättsakt som syftar till att upprätta eller säkerställa den inre marknadens funktion, vilket i detta fall avser fri rörlighet för kapital. Artikel 114 i EUF-fördraget ingår som rättslig grund för detta direktiv om ändring av direktiv 2004/109/EG.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Redovisningsdirektivet, ändrat genom direktivet om icke-finansiell rapportering, reglerar redan offentliggörandet av hållbarhetsinformation i EU. Regler om transparens är nödvändiga för att säkerställa investerarskydd och finansiell stabilitet i hela EU. Gemensamma regler för hållbarhetsrapportering och dess säkerhetsnivå säkerställer lika villkor för företag som är etablerade i de olika medlemsstaterna. Betydande skillnader i kraven på hållbarhetsrapportering och säkerhetsnivå mellan medlemsstaterna skapar ytterligare kostnader och komplexitet för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet. Detta är till skada för den inre marknaden. Medlemsstaterna kan inte på egen hand säkerställa att kraven på hållbarhetsrapportering är konsekventa och jämförbara i hela EU.

¹³ COM (2021)93
¹⁴ COM(2012) 614

Dessutom är det endast EU-åtgärder som kan säkerställa att reglerna om hållbarhetsrapportering är förenliga med annan EU-lagstiftning, däribland förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn och taxonomiförordningen, och med delegerade akter och genomförandeakter som antagits i enlighet med dessa förordningar.

Hållbarhetsrapportering är föremål för allt större intresse och regleringsåtgärder i jurisdiktioner runt om i världen. EU måste därför utveckla en enhetlig och övergripande strategi för hållbarhetsrapportering för att kunna samarbeta konstruktivt med sina internationella partner. Jämfört med enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida kan EU-interventioner säkerställa ett betydande europeiskt bidrag till den globala politiska utvecklingen, i syfte att bättre försvara europeiska företags och andra berörda parter intressen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Ett centralt inslag i detta förslag är att kräva att vissa kategorier av företag rapporterar i enlighet med obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering. Precis som när det gäller finansiell rapportering behövs gemensamma standarder för att säkerställa att den rapporterade informationen är jämförbar och relevant. Gemensamma rapporteringsstandarder kommer också att i hög grad underlätta digitalisering, säkerställande och efterlevnad av hållbarhetsrapporteringen.

Syftet med detta förslag är att införa ett krav på säkerställande av rapporterad hållbarhetsinformation, så att den blir tillförlitlig. Man planerar även att kräva att företag digitalt taggar rapporterad hållbarhetsinformation. Digital taggning är avgörande för att utnyttja de möjligheter som digital teknik erbjuder för att radikalt förbättra användningen av hållbarhetsinformation. EU har redan infört ett krav på digital taggning av finansiell information¹⁵.

I detta förslag används en proportionerlig metod för att fastställa vilka företag som ska omfattas av obligatoriska rapporteringskrav. Det införs inga nya krav för små och medelstora företag, utom för små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader i EU. Noterade mikroföretag undantas från obligatoriska rapporteringskrav¹⁶.

Kommissionen kommer att anta standarder för stora företag och separata, proportionerliga standarder för små och medelstora företag. Standarderna för små och medelstora företag kommer att anpassas till dessa företags kapacitet och resurser. Det krävs att små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader använder dessa proportionerliga

¹⁵ Det europeiska enhetliga elektroniska rapporteringsformatet (Esef), som inrättades genom delegerad förordning (EU) 2018/815.

¹⁶ I artikel 3 i redovisningsdirektivet (2013/34/EU) definieras kategorier av företag utifrån deras storlek: Punkt 1: [...] definiera begreppet mikroföretag som företag som på balansdagen inte överskrider gränsvärdena i åtminstone två av följande tre kriterier: a) Balansomslutning: 350 000 euro. b) Nettoomsättning: 700 000 euro. c) Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret: 10. Punkt 2: Små företag är företag som på balansdagen inte överskrider gränsvärdena i åtminstone två av följande tre kriterier: a) Balansomslutning: 4 000 000 euro. b) Nettoomsättning: 8 000 000 euro. c) Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret: 50. [...] Punkt 3: Medelstora företag är företag som inte är mikroföretag eller små företag och som på balansdagen inte överskrider gränsvärdena i åtminstone två av följande tre kriterier: a) Balansomslutning: 20 000 000 euro. b) Nettoomsättning: 40 000 000 euro. c) Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret: 250. [...].

standarder, medan icke-börsnoterade små och medelstora företag – som omfattar de allra flesta små och medelstora företag – kan välja att använda dem på frivillig basis.

- **Val av instrument**

Detta förslag består av ett direktiv som ändrar bestämmelserna i redovisningsdirektivet, insynsdirektivet, revisionsdirektivet och revisionsförordningen för att säkerställa samstämmighet mellan de relevanta bestämmelserna i dessa fyra instrument.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I april 2021 offentliggjorde kommissionen en kontroll av ändamålsenligheten i EU:s regelverk för finansiell och icke-finansiell företagsrapportering, tillsammans med en obligatorisk översyn av vissa aspekter av direktivet om icke-finansiell rapportering¹⁷. Den huvudsakliga slutsatsen av kontrollen av ändamålsenligheten och översynen var att företagen med hållbarhetsinformation för närvarande inte uppfyller behoven vad avser informationens avsedda användare och att kommissionen därför bör föreslå en översyn av direktivet om icke-finansiell rapportering. Detta överensstämmer med resultaten i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag (se nedan).

- **Samråd med berörda parter**

Följande samråd har bidragit till att utforma innehållet i detta förslag.

- Öppet offentligt samråd på nätet från mars till juli 2018 för att förbereda kontrollen av ändamålsenligheten i EU-regelverket för företagsrapportering.
- Riktat samråd på nätet från februari till mars 2019 för att hjälpa till att ta fram riktlinjer för klimatrelaterad rapportering.
- Riktat samråd på nätet med företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering, som genomfördes för kommissionens räkning av externa konsulter (CEPS) från december 2019 till mars 2020.
- Återkoppling på nätet för kommissionens inledande konsekvensbedömning inför översynen av direktivet om icke-finansiell rapportering från januari till februari 2020.
- Öppet offentligt samråd på nätet om översynen av direktivet om icke-finansiell rapportering från februari till juni 2020.
- Riktad webbenkät för små och medelstora företag (SME Panel) om hållbarhetsrapportering från mars till maj 2020.

Kommissionen anordnade också flerpartshoppningar om väsentlighetsprincipen (november 2019) och säkerhet vad gäller hållbarhetsinformation (december 2020) samt separata samrådsmöten med olika grupper av berörda parter i maj 2020 (företag, organisationer i det civila samhället och fackföreningar).

¹⁷ [Publikationsbyrån: infoga hänvisning till Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om översynsklausulerna i direktiven 2013/34/EU, 2014/95/EU och 2013/50/EU och åtföljande SWD-kontroll av ändamålsenlighet].

Samråden visade på vissa skillnader mellan användare och de som sammanställer hållbarhetsinformation. Användarna tenderar att föredra detaljerade och omfattande rapporteringskrav. De som sammanställer informationen uttryckte oro över kostnaderna för sådana krav och uppgav att de föredrog en stor handlingsfrihet när det gäller vad som ska rapporteras och hur det ska rapporteras.

Det öppna offentliga samrådet om översynen av direktivet om icke-finansiell rapportering visade dock att det fanns ett starkt stöd för obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering (över 80 % av alla svarande, inklusive 81 % av de svarande som är eller företräder företag som sammanställer hållbarhetsrapportering). Många berörda parter betonade att om EU utvecklar standarder för hållbarhetsrapportering bör det bygga vidare på och vara förenligt med internationella initiativ för fastställande av standarder. Berörda parter betonade också behovet av att klargöra rapporteringsskyldigheten utifrån det dubbla väsentlighetsperspektivet.

Samråden visade även att det fanns ett starkt stöd för åtgärder för att säkerställa att kraven på rapportering om hållbarhet i direktivet om icke-finansiell rapportering anpassas till relevant EU-lagstiftning, särskilt förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn och taxonomiförordningen.

De berörda parterna har många olika åsikter om vilka kategorier av företag som bör omfattas av obligatoriska rapporteringskrav. De flesta organisationer i det civila samhället och fackföreningar stöder en utvidgning av tillämpningsområdet för direktivet om icke-finansiell rapportering till ett brett spektrum av företag, däribland stora onoterade företag och små och medelstora företag. Många finansinstitut och kapitalförvaltare stöder införandet av proportionella rapporteringskrav för små och medelstora företag, särskilt börsnoterade små och medelstora företag. De allmänna näringslivsorganisationerna motsatte sig framför allt en utvidgning av rapporteringskraven. Organisationer som företräder små och medelstora företag, och de flesta små och medelstora företag själva, motsätter sig införandet av obligatoriska krav för små och medelstora företag, men är fortfarande öppna för idén om proportionerliga, frivilliga standarder för dem. Olika berörda parter föreslog att rapporteringskrav även skulle gälla för företag utanför EU.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Vid utarbetandet av detta förslag tog kommissionen hänsyn till rekommendationerna från den arbetsgrupp som inrättats av European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) för att undersöka möjligheten att utveckla europeiska standarder för hållbarhetsrapportering¹⁸. Den tog också hänsyn till rekommendationerna från Efrags ordförande om möjliga ändringar av Efrags styrning om den uppmanas att utarbeta sådana standarder¹⁹. Efrags styrning skulle komma att ändras i enlighet med detta innan Efrag lämnar in något utkast till standarder till kommissionen. Framför allt bör en ny pelare för hållbarhetsrapportering skapas parallellt med Efrags befintliga pelare för finansiell rapportering. Den nya pelaren bör ha en stabil styrningsstruktur och ett korrekt rättsförfarande som speglar dess uppgift vad gäller att utveckla standarder. Den bör omfatta ett bredare spektrum av berörda parter än de som traditionellt är involverade i finansiell rapportering, inbegripet en balanserad representation av sakkunniga från nationella myndigheter, det civila samhället och den privata sektorn.

¹⁸ <https://www.efrag.org/Lab2>

¹⁹ <https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf>

Kommissionen anlitate konsulter för att samla in uppgifter om hållbarhetsrapportering, inklusive kostnader, genom en undersökning av företag som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering²⁰. Den anlitate också konsulter för att analysera marknadspraxis och nuvarande praxis för tillhandahållande av hållbarhetsdata, kreditbetyg och forskning till finanssektorn²¹.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionens avdelningar har utarbetat en konsekvensbedömning av detta förslag²². Nämnden för lagstiftningskontroll har avgivit ett positivt yttrande, med förbehåll, om utkastet till konsekvensbedömning²³.

Konsekvensbedömningen inriktades på policyval på tre områden: 1) Standardisering – huruvida man ska utarbeta EU-standarder för hållbarhetsrapportering och kräva att företag använder dem. 2) Säkerhetsgrad (revision) – huruvida rapporterad hållbarhetsinformation bör säkerställas och i så fall på vilken nivå. 3) Tillämpningsområde – vilka kategorier av företag som bör omfattas av rapporteringskraven.

Det rekommenderade alternativet i konsekvensbedömningen skulle

- 1) kräva att alla företag som omfattas av tillämpningsområdet rapporterar i enlighet med EU-standarder,
- 2) kräva att alla företag som omfattas av tillämpningsområdet söker begränsad säkerhet för rapporterad hållbarhetsinformation, samtidigt som ett alternativ införs för att i ett senare skede övergå till krav på rimlig säkerhet, och
- 3) utvidga tillämpningsområdet till att omfatta alla stora företag och alla företag som är noterade på reglerade marknader i EU, utom börsnoterade mikroföretag. Tillämpningsområdet skulle omfatta företag som inte är etablerade i EU och som är noterade på reglerade marknader i EU och dotterbolag till företag utanför EU.

Det rekommenderade alternativet är den bästa avvägningen mellan två möjliga handlingsalternativ. Det ena är detaljerade och föreskrivande rapporteringskrav, ett starkt försäkringskrav och ett brett tillämpningsområde – mycket effektivt när det gäller att tillgodose användarnas behov, men mer kostsamt för dem som sammanställer dem. Det andra är mindre detaljerade rapporteringskrav, mindre stränga säkerhetskrav och ett snävare tillämpningsområde – mindre effektivt när det gäller att tillgodose användarnas behov, men också billigare för dem som sammanställer dem, åtminstone på kort sikt. Syftet är att uppnå bästa möjliga resultat i fråga om mål och därmed sammanhängande kostnader.

Det rekommenderade alternativet gör det även möjligt för medlemsstaterna att auktorisera andra oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster än lagstadgade revisorer eller revisionsföretag att utföra kvalitetssäkrad hållbarhetsrapportering. Syftet med detta är att ge företagen ett större urval av tillhandahållare av säkerhetstjänster för ett bestyrkande av hållbarhetsrapportering.

²⁰ Study on the Non-Financial Reporting Directive <https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601>.

²¹ Studie om hållbarhetsbetyg, hållbarhetsdata och hållbarhetsforskning: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>

²² Publikationsbyrån: för in länk till konsekvensbedömningen SWD (2021) 150.

²³ Publikationsbyrån: för in länk till nämnden för lagstiftningskontrollis yttrande om konsekvensbedömningen SWD (2021) 150.

Användarna kommer att gynnas av bättre tillgång till jämförbar, relevant och tillförlitlig hållbarhetsinformation från fler företag. Detta kommer i sin tur att minska riskerna för investeringsrisker i det finansiella systemet, öka de finansiella flödena till företag som har en positiv inverkan på människor och miljön och göra företagen mer ansvariga. Det kommer att ge sparare och investerare som vill investera hållbart möjlighet till det. Det föreslagna alternativet skulle säkerställa att cirka 49 000 företag rapporterar hållbarhetsinformation (75 % av omsättningen för alla aktiebolag), jämfört med de nuvarande 11 600 företagen (47 % av omsättningen för alla aktiebolag) som omfattas av tillämpningsområdet i direktivet om icke-finansiell rapportering. Alla stora företag och alla företag som är noterade på reglerade marknader i EU (utom noterade mikroföretag) skulle vara skyldiga att tillämpa EU:s standarder för hållbarhetsrapportering och söka säkerhet för rapporterad information. Som jämförelse kan nämnas att för närvarande tillämpar bara cirka 20 % av de stora företagen alla standarder för hållbarhetsrapportering fullt ut och bara 30 % söker någon form av säkerhet. Det föreslagna alternativet kommer att få indirekta positiva effekter på respekten för de grundläggande rättigheterna samt på människor och miljön, eftersom strängare rapporteringskrav på ett bättre sätt kan påverka företagens beteende.

De totala beräknade kostnaderna för det rekommenderade alternativet för de som sammanställer informationen är 1 200 miljoner euro i engångskostnader och 3 600 miljoner euro i årliga återkommande kostnader. Dessutom kommer de som sammanställer informationen att ådra sig kostnader till följd av rapporteringskraven i artikel 8 i taxonomiförordningen²⁴. Om EU inte vidtar några åtgärder förväntas kostnaderna för de som sammanställer informationen öka avsevärt på grund av en ökning av icke samordnade informationskrav från användarna, brist på samförstånd om vilken information företagen bör rapportera för att tillgodose användarnas behov och ihållande svårigheter att få den hållbarhetsinformation som de som sammanställer informationen behöver för sina egna rapporteringsändamål från leverantörer, kunder och investeringsobjekt. Bristen på tillräckligt detaljerade uppgifter gör det omöjligt att beräkna de kostnader som de som sammanställer informationen skulle ådra sig i avsaknad av nya regler. Det uppskattas dock att användningen av standarder skulle kunna leda till årliga besparingar på 24 200–41 700 euro per företag (cirka 280–490 miljoner euro per år för den nuvarande populationen som omfattas av direktivet om icke-finansiell rapportering och 1 200–2 000 miljoner euro per år för det rekommenderade alternativet), om standarderna helt eliminerar behovet av ytterligare information från dem som sammanställer informationen²⁵.

Företag i EU riskerar att drabbas av högre rapporteringskostnader än företag utanför EU om andra jurisdiktioner inte tillämpar en strategi liknande den som beskrivs i detta förslag. Detta skulle kunna leda till ojämlik behandling av företag inom och utanför EU och därför inverka negativt på lika konkurrensvillkor på EU:s inre marknad. För att minska denna risk omfattas EU-dotterbolag till företag utanför EU, liksom alla företag utanför EU med överlåtbara värdepapper som är noterade på en reglerad marknad i EU, av de rapporteringskrav som anges i förslaget.

²⁴ Den uppskattade omfattningen av dessa kostnader ingår i konsekvensbedömningen för den delegerade akten om begränsningen av eller anpassningen till klimatförändringarna (taxonomi) (C(2021) 2800, konsekvensbedömning SWD(2021) 152: 1 200–3 700 miljoner euro i engångskostnader och 600–1 500 miljoner euro i återkommande kostnader per år.

²⁵ Dessa beräkningar bygger på svaren på den undersökning som utförts av Sustainability Institute (ERM) som en del av deras undersökning av hållbarhetsbetyg och hållbarhetsforskning (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104>).

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

För att bidra till att säkerställa investerarskyddet bör alla företag som är noterade på reglerade marknader i princip omfattas av samma regler om informationsskyldighet. Små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader i EU måste därför uppfylla de föreslagna nya kraven på hållbarhetsrapportering²⁶. Kraven för små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader i EU skulle dock tillämpas först tre år efter det att de tillämpas på andra företag, för att ta hänsyn till de relativa ekonomiska svårigheter som små företag ställs inför till följd av covid-19-pandemin. Denna infasningsperiod skulle också göra det möjligt för noterade små och medelstora företag att tillämpa de nya kraven när praxis för rapportering och säkerställande av hållbarhetsinformation har nått en högre mognadsgrad. Informationsskyldigheten i detta förslag skulle inte gälla små och medelstora företag med överlåtbara värdepapper som är noterade på tillväxtmarknader för små och medelstora företag eller multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar). Dessutom skulle de av proportionalitetsskäl inte tillämpas på mikroföretag som är noterade på reglerade marknader i EU.

Detta förslag kräver inte att andra små och medelstora företag rapporterar hållbarhetsinformation. Små och medelstora företag som inte är noterade får dock besluta att på frivillig basis använda standarder för hållbarhetsrapportering som kommissionen kommer att anta som delegerade akter för rapportering av noterade små och medelstora företag. Dessa syftar till att göra det möjligt för små och medelstora företag att rapportera information på ett kostnadseffektivt sätt som svar på de många förfrågningar om information som de mottar från andra företag med vilka de bedriver verksamhet, såsom banker, försäkringsbolag och stora företagskunder, och att bidra till att fastställa gränserna för den information som företagen rimligen kan förvänta sig att små och medelstora företag i deras värdekedja ska tillhandahålla. Dessa standarder bör också hjälpa små och medelstora företag att dra till sig ytterligare investeringar och finansiering och att fullt ut delta i och bidra till den omställning till en hållbar ekonomi som beskrivs i den europeiska gröna given. Standarderna för små och medelstora företag kommer att utgöra en referens för företag som omfattas av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering när det gäller den nivå på hållbarhetsinformation som de rimligen skulle kunna begära från små och medelstora företags leverantörer och kunder i deras värdekedjor.

Detta förslag är digitalt redo, eftersom det kräver att företag digitalt taggar rapporterad hållbarhetsinformation i enlighet med en digital taxonomi.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det kommer att ha en indirekt positiv inverkan på de grundläggande rättigheterna, eftersom strängare rapporteringskrav kan påverka företagens beteende i positiv riktning. Det bör bidra till att göra företagen mer medvetna om de grundläggande rättigheterna och på ett positivt sätt påverka hur de identifierar och hanterar faktisk och potentiell negativ inverkan på de grundläggande rättigheterna. Det bör också öka kapitalflödena till företag som respekterar de grundläggande rättigheterna och i allmänhet göra företagen mer ansvariga för deras inverkan på de grundläggande rättigheterna.

²⁶

Med undantag av noterade mikroföretag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte budgeten. Befintliga budgetmedel kommer att användas för utgifter för att finansiera utvecklingen av EU-standarder för hållbarhetsrapportering.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

För att övervaka framstegen när det gäller att uppnå förslagets specifika mål kommer kommissionen att undersöka möjligheten att anordna regelbundna undersökningar av användare och de som sammanställer rapporterna, beroende på tillgängliga ekonomiska resurser.

Förslaget innehåller ett krav på att kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av kraven på säkerställande senast tre år efter det att detta direktiv har börjat tillämpas. Rapporten kommer vid behov att åtföljas av lagstiftningsförslag om strängare säkerhetskrav ("rimlig säkerhet").

Detta förslag kräver inte någon genomförandeplan.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Inga förklarande dokument anses nödvändiga.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Genom artikel 1 ändras direktiv 2013/34/EU (*redovisningsdirektivet*).

Genom artikel 1.1 utvidgas tillämpningsområdet för artiklarna i redovisningsdirektivet om krav på hållbarhetsrapportering till kreditinstitut och försäkringsbolag som enligt redovisningsdirektivet inte är aktiebolag eller inte anses ha begränsat ansvar, inbegripet kooperativa banker och ömsesidiga och kooperativa försäkringsbolag, förutsatt att de uppfyller de relevanta storlekskriterierna.

I artikel 1.2 definieras vissa begrepp som är nödvändiga för förslaget. I direktivet införs och definieras begreppen "hållbarhetsfrågor" och "hållbarhetsrapportering", medan de befintliga bestämmelserna i redovisningsdirektivet hänvisar till "icke-finansiell information". I direktivet definieras även begreppen "oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster" och "immateriella anläggningstillgångar".

Artikel 1.3 ersätter artikel 19a i redovisningsdirektivet, som specificerar kraven på hållbarhetsrapportering för vissa företag. Genom förslaget ändras artikel 19a enligt följande:

- Det ändrar rapporteringskravens tillämplighet på personer och utvidgar deras tillämpning till att omfatta alla stora företag och alla företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader i EU, med undantag av mikroföretag. För att minska rapporteringsbördan för noterade små och medelstora företag ska de börja rapportera i enlighet med detta direktiv tre år efter det att det börjar tillämpas.
- Det förtydligar principen om dubbel väsentlighet och undanröjer alla oklarheter om att företag bör rapportera information som är nödvändig för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar dem och information som är nödvändig för att förstå hur de påverkar människor och miljön.

- I förslaget specificeras i detalj den information som företagen bör offentliggöra. Jämfört med de befintliga bestämmelserna inför det nya krav på företag att lämna information om deras strategi, mål, styrelsens och ledningens uppgifter, den viktigaste negativa inverkan som företaget och dess värdekedja har, immateriella tillgångar och hur de har identifierat den information de rapporterar.
- I förslaget anges att företagen bör rapportera kvalitativ och kvantitativ information, framåtblickande och bakåtblickande information och information som, beroende på vad som är lämpligt, omfattar korta, medellånga och långsiktiga tidshorisonter.
- Det kräver att alla företag inom dess tillämpningsområde rapporterar i enlighet med europeiska standarder för hållbarhetsrapportering och tillåter noterade små och medelstora företag inom dess tillämpningsområde att rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som är specifika för små och medelstora företag.
- Genom förslaget avskaffas medlemsstaternas möjlighet att tillåta företag att rapportera den begärda informationen i en separat rapport som inte ingår i förvaltningsberättelsen.
- Enligt förslaget ska undantagna dotterbolag offentliggöra den sammanställda förvaltningsberättelsen för det moderbolag som rapporterar på gruppsnivå och i sin (enskilda) förvaltningsberättelse hänvisa till att företaget i fråga är undantaget från kraven i direktivet.

Genom artikel 1.4 införs tre nya bestämmelser, nämligen artiklarna 19b, 19c och 19d, i redovisningsdirektivet om standarder för hållbarhetsrapportering. Artikel 19b ger kommissionen befogenhet att anta EU-standarder för hållbarhetsrapportering genom delegerade akter och specificerar kraven för deras antagande. För det första anges minimikvalitetskriterier som den information som rapporteras i enlighet med standarderna måste uppfylla. För det andra fastställs de ämnesområden som bör omfattas. För det tredje identifieras vissa instrument och initiativ som kommissionen bör ta särskild hänsyn till när den fattar beslut om innehållet i de delegerade akterna, inbegripet viss EU-lagstiftning, och arbetet med globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering. Enligt artikeln krävs också att kommissionen ska anta en första uppsättning standarder senast den 31 oktober 2022. Denna uppsättning standarder bör specificera information som företagen bör rapportera vad gäller alla hållbarhetsfrågor och alla rapporteringsområden som förtecknas i artikel 19a.2. Dessa delegerade akter bör åtminstone specificera den information som företagen bör rapportera för att tillgodose behoven hos finansmarknadsaktörer som omfattas av informationskraven i förordning (EU) 2019/2088. En andra uppsättning standarder bör antas senast den 31 oktober 2023. Denna uppsättning standarder bör specificera kompletterande information som företagen bör rapportera om i samband med hållbarhetsfrågor och vid behov rapporteringsområden som förtecknas i artikel 19a.2 och information som är specifik för den sektor inom vilken ett företag är verksamt. Slutligen ska kommissionen enligt artikel 19b se över standarderna minst vart tredje år för att ta hänsyn till relevant utveckling, samt utvecklingen av internationella standarder. Enligt artikel 19c ska kommissionen senast den 31 oktober 2023 anta standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag. Enligt artikel 19d ska företagen utarbeta sina finansiella rapporter och förvaltningsberättelser i ett enda elektroniskt rapporteringsformat i enlighet med artikel 3 i

kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 och lägga till hållbarhetsinformation i enlighet med vad som anges i den förordningen²⁷.

Genom artikel 1.5 ändras artikel 20 så att noterade företag som omfattas av denna bestämmelse åläggs att införa en hänvisning till kön i beskrivningen av den mångfaldspolitik som tillämpas i förhållande till bolagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Den ändrar också artikel 20 för att göra det möjligt för noterade företag som omfattas av artikel 20 att uppfylla de krav som fastställs i leden c, f och g genom att inkludera nödvändig information som en del av deras hållbarhetsrapportering²⁸.

Genom artikel 1.6 ändras artikel 23 i redovisningsdirektivet genom att det klargörs att undantagsordningen för koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen fungerar oberoende av undantagsordningen för konsoliderad hållbarhetsrapportering. Detta innebär att ett företag kan undantas från kraven på koncernredovisning, men inte från kraven på konsoliderad hållbarhetsrapportering. Detta är fallet om företagets yttersta moderbolag upprättar koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med EU-lagstiftningen, eller likvärdiga krav om det är ett land utanför EU, men inte utarbetar konsoliderade hållbarhetsrapporter i enlighet med EU-lagstiftningen, eller likvärdiga krav om det är ett land utanför EU.

Artikel 1.7 ersätter artikel 29a i redovisningsdirektivet så att alla krav på hållbarhetsrapportering i artikel 19a på lämpligt sätt gäller för moderbolag som rapporterar på gruppnivå för hela gruppen.

Genom artikel 1.8 ändras artikel 30 i redovisningsdirektivet för att anpassa den till de nya kraven på hållbarhetsrapportering. För det första ändras den så att medlemsstaterna ska säkerställa att företagen inom 12 månader efter balansdagen offentliggör sina vederbörligen godkända årsredovisningar eller årsbokslut och förvaltningsberättelser i det elektroniska format som föreskrivs i den nya artikel 19d. För det andra ändras det så att det krävs att om ett revisionsuttalande om hållbarhetsrapportering avges av en annan oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster än den lagstadgade revisorn, ska detta uttalande offentliggöras tillsammans med årsredovisningen eller årsbokslutet och förvaltningsberättelsen. Slutligen ändras den så att medlemsstaterna åläggs att säkerställa att förvaltningsberättelser som innehåller hållbarhetsrapportering omedelbart görs tillgängliga efter offentliggörandet av den relevanta officiellt utsedda mekanism som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG (insynsdirektivet). Den anger att om företag som utarbetar hållbarhetsrapportering inte är noterade på reglerade marknader i EU bör den relevanta officiellt utsedda mekanismen vara en av de officiellt utsedda mekanismerna i den medlemsstat där företaget i fråga har sitt säte. Detta är nödvändigt för att inkludera den hållbarhetsinformation som företagen offentliggör i den europeiska gemensamma åtkomstpunkt som kommer att inrättas i enlighet med åtgärd 1 i handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen.

²⁷ Ett märkspråk är ett datorspråk som använder en särskild kodningsteknik ("taggar") för att definiera element i ett dokument, vilket gör det möjligt att presentera informationen på ett sätt som både maskiner och människor kan läsa.

²⁸ Led c avser system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen. Led f avser förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganens sammansättning och funktion. Led g avser den mångfaldspolitik som tillämpas i förhållande till företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan.

Genom artikel 1.9 ändras artikel 33 i redovisningsdirektivet för att anpassa det kollektiva ansvaret för ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan till de reviderade kraven på hållbarhetsrapportering. I synnerhet krävs det att förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan säkerställer att företaget i fråga har rapporterat i enlighet med EU:s standarder för hållbarhetsrapportering och i det digitala format som krävs, och stryker hänvisningen till den för närvarande tillåtna separata rapporten för hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 1.10 ändras artikel 34 i redovisningsdirektivet för att anpassa den till bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. I synnerhet krävs det att den lagstadgade revisorn utför ett uppdrag med begränsad säkerhet avseende ett företags hållbarhetsrapportering, inbegripet om huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med rapporteringsstandarderna, om den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med standarderna, om tillägg av hållbarhetsrapporteringen och om de indikatorer som rapporteras i enlighet med artikel 8 i taxonomiförordningen. Dessutom gör det det möjligt för medlemsstaterna att tillåta alla oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 att avge ett uttalande om hållbarhetsrapportering på grundval av ett uppdrag med begränsad säkerhet. Medlemsstaterna ska också säkerställa att det fastställs enhetliga krav för alla personer och företag, inklusive lagstadgade revisorer och revisionsföretag, som har rätt att uttala sig om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Artikel 11.1 ändrar artikel 49 i redovisningsdirektivet och fastställer villkoren för att ge kommissionen befogenhet att anta de delegerade akter om standarder för hållbarhetsrapportering som det hänvisas till i den nya artikel 19b. Enligt direktivet ska kommissionen ta hänsyn till den tekniska rådgivningen från European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) vid utarbetandet av dessa akter, under förutsättning att den utarbetas med vederbörligt korrekt rättsförfarande, offentlig tillsyn och transparens och med relevanta berörda parter sakkunskaper, och att den åtföljs av lönsamhetsanalyser som kommer att underlätta kommissionens antagande av standarder. Enligt denna punkt ska även Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) avge ett yttrande om Efrags tekniska rådgivning innan den antar standarder. Detta yttrande ska lämnas inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran. Detta är en rimlig period eftersom Esma kommer att delta i Efrags arbete och kommer därför att vara förtrogen med innehållet i Efrags tekniska råd innan det överlämnas till kommissionen. Kommissionen ska också samråda med medlemsstaternas expertgrupp för hållbara finanser, Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), Europeiska miljöbyrån (EEA), Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och plattformen för hållbar finansiering innan den antar standarder. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.

Artikel 1.12 ändrar artikel 51 i redovisningsdirektivet och specificerar de minimityper av sanktioner och administrativa åtgärder som medlemsstaterna bör föreskriva vid överträdelse av de nationella bestämmelser som införlivar kraven på hållbarhetsrapportering i redovisningsdirektivet.

Genom artikel 2 ändras direktiv 2004/109/EG (*insynsdirektivet*).

I artikel 2.1 införs och definieras begreppet ”hållbarhetsrapportering”, som är nödvändigt för förslaget.

Genom artikel 2.2 ändras artikel 4 i insynsdirektivet för att ta hänsyn till hållbarhetsrapporteringen i den obligatoriska information som ska utarbetas och offentliggöras enligt dess bestämmelser. För det första ändras den för att kräva att årsredovisningen ska innehålla uppgifter från de personer som ansvarar för den finansiella rapporteringen hos emittenten om att förvaltningsberättelsen, i förekommande fall och så vitt de vet, utarbetas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som krävs enligt direktiv 2013/34/EU. Genom kravet på att hållbarhetsrapportering ska ingå i förvaltningsberättelsen till följd av de ändringar som införs genom detta direktiv undviker man behovet av att ändra artikel 4.2 b i direktiv 2004/109/EG. För det andra uppdateras hänvisningarna till bestämmelserna i redovisningsdirektivet och direktiv 2006/43/EG (revisionsdirektivet) när det gäller kravet på revision av finansiella rapporter i enlighet med artikel 34.1 i redovisningsdirektivet, och för att ange om revisorn eller revisionsföretaget har identifierat väsentliga felaktigheter i förvaltningsberättelsen och när det gäller kravet att lämna upplysning om revisionsberättelsen, inbegripet revisionsuttalandet om ett bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Slutligen uppdateras och ändras hänvisningarna till bestämmelserna i redovisningsdirektivet när det gäller utarbetandet av förvaltningsberättelsen för att inkludera hållbarhetsrapportering. Dessa ändringar gör det möjligt att utvidga kraven på hållbarhetsrapportering till företag som är noterade på reglerade marknader i EU, med undantag för mikroföretag, inbegripet emittenter utanför EU. De klargör också det rättsliga mandat som de nationella behöriga myndigheterna har för att övervaka hållbarhetsrapporteringen.

Genom artikel 2.3 ändras artikel 23.4 i insynsdirektivet för att ge kommissionen befogenhet att anta åtgärder för att inrätta en mekanism för fastställande av likvärdighet vad avser standarder för hållbarhetsrapportering som används av emittenter utanför EU och för att fatta nödvändiga beslut om sådan likvärdighet. Alla beslut om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som används av emittenter utanför EU kommer att vara oberoende av likvärdighetsbeslut om standarder för finansiell rapportering.

Genom artikel 2.4 införs artikel 28d i insynsdirektivet enligt vilken Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska utfärda riktlinjer för nationella behöriga myndigheter för att främja enhetlighet i tillsynen av hållbarhetsrapporteringen. I Esma-förordningen (förordning (EU) nr 1095/2010) anges insynsdirektivet som en av de unionslagstiftningsakter som definierar Esmas verksamhetsområde.

Genom artikel 3 ändras direktiv 2006/43/EG (*revisionsdirektivet*).

Genom artikel 3.1 ändras artikel 1 i revisionsdirektivet, vars syfte är att inkludera bestyrkande som avser årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering, om den utförs av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter.

Genom artikel 3.2 ändras och införs vissa definitioner, som är nödvändiga för förslaget, i artikel 2 i revisionsdirektivet. Den ändrar definitionerna av "lagstadgad revisor" och "revisionsföretag" för att ta hänsyn till deras potentiella arbete med att, i tillämpliga fall, bestyrka hållbarhetsrapportering. Dessutom införs och definieras begreppen "bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering" och "hållbarhetsrapportering".

Genom artikel 3.3–3.7 ändras artiklarna 6–11 i revisionsdirektivet, som innehåller regler om godkännande, fortbildning och ömsesidigt erkännande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag, för att säkerställa att lagstadgade revisorer har nödvändiga teoretiska

kunskaper i ämnen som är relevanta för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken.

Genom artikel 3.7 ändras artikel 14, som innehåller regler om de förfaranden som de behöriga myndigheterna ska fastställa för godkännande av lagstadgade revisorer från en annan medlemsstat. Den ändras för att säkerställa att om medlemsstaten beslutar att den sökande som ansöker om godkännande ska genomgå ett lämplighetsprov, ska detta prov också omfatta den lagstadgade revisorns tillräckliga kunskaper om de lagar och andra författningar i värdmedlemsstaten som är relevanta för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.8 införs artikel 14a som innehåller en klausul om undantag för gammal hävd för att säkerställa att godkända lagstadgade revisorer kan fortsätta att utföra lagstadgade revisioner och revisioner av hållbarhetsrapportering så snart de ändrade rättsliga kraven är tillämpliga. Medlemsstaterna bör säkerställa att redan godkända lagstadgade revisorer förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering genom kravet på fortbildning i artikel 13 i revisionsdirektivet.

Genom artikel 3.9 ändras artikel 24b för att anpassa reglerna för hur revisorns arbete ska organiseras så att det omfattar hänvisningar till deras arbete med att bestyrka hållbarhetsrapportering. I synnerhet ändras den för att kräva att den viktigaste revisionspartnern eller de viktigaste revisionsparterna aktivt deltar i arbetet med att bestyrka hållbarhetsrapportering, att den lagstadgade revisorn, när han eller hon utför hållbarhetsrapportering, ägnar tillräckligt med tid åt uppdraget och tilldelar tillräckligt med resurser för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt, att avgifterna för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering specificeras i kundkontoregistret, och att revisionshandlingarna innehåller information om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, om den utförs av den lagstadgade revisorn.

Genom artikel 3.10 ändras artikel 25 så att medlemsstaterna åläggs att införa lämpliga regler för att förhindra att avgifterna för hållbarhetsrapportering påverkas eller bestäms av tillhandahållandet av ytterligare tjänster till den granskade enheten, eller baseras på någon form av oförutsedd händelse.

Genom artikel 3.11 införs artikel 25b för att utvidga revisionsdirektivets regler om yrkesetik, oberoende, opartiskhet och självständighet, konfidentialitet och tystnadsplikt som krävs vid revision av finansiella rapporter till att omfatta revisorers arbete med att bestyrka hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.12 införs artikel 26a, enligt vilken medlemsstaterna ska kräva att revisorerna utför bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering i enlighet med de säkerhetsstandarder som antagits av kommissionen och att de tillämpar nationella säkerhetsstandarder, förfaranden eller krav, såvida inte kommissionen har antagit en bestyrkandestandard som omfattar samma ämne. Den ger kommissionen befogenhet att anta bestyrkandestandarder genom delegerade akter för att fastställa de åtgärder som revisorn ska vidta för att dra sina slutsatser om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköverbäggande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i revisionsberättelsen. Den kräver också att revisorerna baserar sitt uttalande om hållbarhetsrapportering på ett uppdrag med rimlig säkerhet om kommissionen skulle använda alternativet att anta standarder för rimlig säkerhet.

Genom artikel 3.13 införs artikel 27a för att utvidga reglerna för lagstadgad revision av en företagsgrupp till att omfatta ett bestyrkande som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering, om den utförs av den lagstadgade revisorn.

Genom artikel 3.14 ändras artikel 28 för att kräva att lagstadgade revisorer eller revisionsföretag som bestyrker hållbarhetsrapportering ska redovisa sina resultat i revisionsberättelsen och utarbeta rapporten i enlighet med de krav på säkerhetsstandarder som antagits av EU eller den berörda medlemsstaten. I synnerhet bör revisionsberättelsen innehålla uppgifter om den årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapporteringen och det datum och den period de omfattar. Den bör identifiera det regelverk för hållbarhetsrapportering som tillämpas vid utarbetandet av dem. Den bör innehålla en beskrivning av omfattningen av bestyrkandet av hållbarhetsrapportering och identifiera de säkerhetsstandarder i enlighet med vilka hållbarhetsrapporteringen genomfördes. Slutligen bör den innehålla den lagstadgade revisorns uttalande om hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.15 ändras artikel 29 i revisionsdirektivet om systemet för kvalitetssäkringskontroll av lagstadgade revisorer och revisionsföretag för att säkerställa att kvalitetssäkringskontroller genomförs vid revisioner av hållbarhetsrapportering och att de personer som utför kvalitetssäkringskontroller har lämplig högre utbildning och relevant erfarenhet av att bestyrka hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.16 införs artikel 30g för att klargöra att utrednings- och sanktionssystemet för lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner också ska tillämpas på revisioner av hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.17 införs artikel 36a för att klargöra att bestämmelserna om offentlig tillsyn och reglering medlemsstaterna emellan för lagstadgade revisioner även ska tillämpas vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.18 införs artikel 38a för att klargöra att bestämmelserna om utnämning och uppsägning av lagstadgade revisorer och revisionsföretag vad gäller lagstadgade revisioner också ska tillämpas vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.19 ändras artikel 39 för att klargöra revisionskommitténs uppgifter vad gäller att bestyrka hållbarhetsrapportering. Revisionskommittén bör särskilt informera förvaltnings- eller tillsynsorganet i den granskade enheten om resultatet av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förklara hur revisionskommittén bidrog till hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén hade i denna process. Den bör övervaka processen för hållbarhetsrapportering, inbegripet den digitala rapporteringsprocessen, och den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med relevanta standarder för hållbarhetsrapportering och lägga fram rekommendationer eller förslag för att säkerställa dess tillförlitlighet. Den bör övervaka effektiviteten i företagets interna system för kvalitetskontroll och riskhantering och, i tillämpliga fall, dess internrevision, när det gäller den granskade enhetens hållbarhetsrapportering, inbegripet dess digitala rapportering i enlighet med det ändrade redovisningsdirektivet, utan att dess opartiskhet och självständighet åsidosätts. Slutligen bör den övervaka bestyrkande som avser den årliga och konsoliderade hållbarhetsrapporteringen samt granska och övervaka de lagstadgade revisorernas eller revisionsföretagens opartiskhet och självständighet.

Genom artikel 3.20 ändras artikel 45 för att anpassa kraven för registrering och tillsyn av revisorer och revisionsföretag utanför EU till direktivets nya tillämpningsområde, som omfattar bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 3.21 ändras artikel 48a för att fastställa villkoren för utövandet av delegeringen av befogenheter till kommissionen att anta säkerhetsstandarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 26a.2.

Artikel 4 ändrar förordning (EU) nr 537/2014 (revisionsförordningen).

Genom artikel 4.1 ändras artikel 5 i revisionsförordningen för att förbjuda tillhandahållande av konsulttjänster för utarbetande av hållbarhetsrapportering under de tidsperioder som anges i artikel 5 i revisionsförordningen, när lagstadgade revisorer eller revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen också utför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Genom artikel 4.2 ändras artikel 14 för att kräva att lagstadgade revisorer och revisionsföretag årligen informerar den behöriga myndigheten i fråga om vilka intäkter, bland intäkterna från andra tjänster än revision, som härrör från bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

Enligt artikel 5 ska medlemsstaterna införliva artiklarna 1–3 i direktivet senast den 1 december 2022 och säkerställa att bestämmelserna i direktivet tillämpas på företag för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2023 eller under kalenderåret 2023.

I artikel 6 fastställs den dag då de ändrade bestämmelserna i förordning (EU) nr 537/2014 (revisionsförordningen) ska börja tillämpas den 1 januari 2023.

.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- 1) I sitt meddelande om den europeiska gröna given, som antogs den 11 december 2019³⁰, åtog sig kommissionen att se över bestämmelserna om icke-finansiell rapportering i Europaparlamentets och kommissionens direktiv 2013/34/EU³¹. Den europeiska gröna given är EU:s nya tillväxtstrategi. Den syftar till att omvandla EU till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Den europeiska gröna given kommer att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning och säkerställa att alla EU:s regioner och medborgare deltar i en socialt rättvis omställning till ett hållbart ekonomiskt system. Den kommer att bidra till målet att bygga en ekonomi som fungerar för människor, stärka EU:s sociala marknadsekonomi och hjälpa till att säkerställa att den är framtidsinriktad och ger stabilitet, sysselsättning, tillväxt och investeringar. Dessa mål är särskilt viktiga med tanke på de socioekonomiska skador som covid-19-pandemin förorsakat och på behovet av en hållbar och rättvis återhämtning för alla. Europeiska

²⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

³⁰ COM(2019) 640 final.

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

kommissionen lämnade den 4 mars 2020 ett förslag till en europeisk klimatlag för göra målet om klimatneutralitet senast 2050 bindande i unionen³².

- 2) Kommissionen fastställde i sin *handlingsplan: Finansiering av hållbar tillväxt* åtgärder för att uppnå följande mål: omorientera kapitalflöden mot hållbara investeringar för att uppnå en hållbar tillväxt för alla, hantera finansiella risker som följer av klimatförändringar, utarmning av naturresurser, miljöförstöring och sociala frågor samt främja öppenhet och långsiktighet i finansiell och ekonomisk verksamhet³³. Att företagen lämnar relevant, jämförbar och tillförlitlig hållbarhetsinformation är en förutsättning för att uppnå dessa mål. Europaparlamentet och rådet antog ett antal rättsakter som en del av genomförandet av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088³⁴ reglerar hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska lämna hållbarhetsinformation till slutinvesterar och ägare av tillgångar. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852³⁵ inrättas ett klassificeringssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i syfte att öka hållbara investeringar och motverka grönmålning av finansiella produkter som felaktigt hävdar att de är hållbara. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089³⁶, kompletterad av kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816³⁷, (EU) 2020/1817³⁸ och (EU) 2020/1818³⁹, införs krav på offentliggörande av information om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning för administratörer av referensvärden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁴⁰ ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad från och

³² Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag) [2020/0036 (COD)].

³³ COM(2018) 97 final.

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden (EUT L 317, 9.12.2019, s. 17).

³⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).

³⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinhålllet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).

³⁹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

med den 28 juni 2022 offentliggöra information om ESG-risker. Det nya tillsynsregelverk för värdepappersföretag som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033⁴¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034⁴² innehåller bestämmelser om de behöriga myndigheternas införande av en ESG-riskdimension i översyns- och utvärderingsprocessen (SREP) och innehåller krav på offentliggörande av ESG-risker för värdepappersföretag, som ska tillämpas från och med den 26 december 2022. Kommissionen har också aviserat ett förslag om en europeisk standard för gröna obligationer i sitt arbetsprogram för 2021, som en uppföljning av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt.

- 3) Den 5 december 2019 betonade rådet i sina slutsatser om kapitalmarknadsunionen vikten av tillförlitlig, jämförbar och relevant information om hållbarhetsrisker, möjligheter och konsekvenser, samt uppmanade kommissionen att överväga att utarbeta en europeisk standard för icke-finansiell rapportering.
- 4) Europaparlamentet efterlyste i sin resolution om hållbar finansiering av den 29 maj 2018⁴³ en vidareutveckling av rapporteringskraven inom ramen för direktiv 2013/34/EU om icke-finansiell rapportering. Det välkomnade i sin resolution om hållbar företagsstyrning av den 17 december 2020⁴⁴ kommissionens åtagande att se över direktiv 2013/34/EU och uttryckte behovet av att inrätta en övergripande unionsram för icke-finansiell rapportering som innehåller obligatoriska EU-standarder för icke-finansiell rapportering. Det efterlyste en utvidgning av rapporteringskraven till ytterligare kategorier av bolag och införande av ett revisionskrav.
- 5) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030). Kärnan i Agenda 2030 är målen för hållbar utveckling, och den omfattar de tre hållbarhetsdimensionerna: den ekonomiska, sociala och miljömässiga. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politikram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling⁴⁵. Rådet bekräftade i sina slutsatser av den 20 juni 2017 unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra berörda parter⁴⁶.
- 6) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU⁴⁷ av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

⁴³ 2018/2007(INI).

⁴⁴ A9-0240/2020 (INI).

⁴⁵ COM(2016) 739 final.

⁴⁶ Rådets slutsatser ”En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling”, 20 juni 2017.

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

tillhandahållande av icke-finansiell information. Genom direktiv 2014/95/EU infördes ett krav på att företag ska rapportera åtminstone information om miljöfrågor, sociala frågor och personalfrågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor. När det gäller dessa frågor är företagen enligt direktiv 2014/95/EU skyldiga att lämna information inom följande rapporteringsområden: affärsmodell, policy (inbegripet de förfaranden för due diligence-granskning som genomförts), resultatet av denna policy, risker och riskhantering, samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten.

- 7) Många berörda parter anser att termen ”icke-finansiell” är felaktig, särskilt eftersom den innebär att informationen i fråga inte har någon finansiell relevans. Informationen i fråga är dock i allt högre grad finansiellt relevant. Många organisationer, initiativ och yrkesverksamma inom detta område hänvisar till ”hållbarhetsinformation”. Det vore därför bättre att använda termen ”hållbarhetsinformation” i stället för ”icke-finansiell information”. Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras för att ta hänsyn till denna ändring av terminologin.
- 8) De slutliga mottagarna av bättre hållbarhetsrapportering från företag är enskilda medborgare och sparare. Sparare som vill investera på ett hållbart sätt kommer att ha möjlighet att göra detta, samtidigt som alla medborgare bör gynnas av ett stabilt, hållbart ekonomiskt system för alla. För att förverkliga dessa fördelar måste den hållbarhetsinformation som lämnas i företagets årsredovisning först nå två huvudgrupper (användare). Den första gruppen användare består av investerare, däribland kapitalförvaltare, som bättre vill förstå de risker och möjligheter som hållbarhetsfrågor medför för deras investeringar och investeringarnas inverkan på människor och miljö. Den andra gruppen användare består av organisationer, däribland icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter, som vill hålla företagen ansvariga för deras påverkan på människor och miljö. Andra berörda parter kan också använda hållbarhetsinformation som lämnas i årsredovisningar. Företagens affärspartner, inklusive kunder, får förlita sig på denna information för att förstå, och vid behov rapportera om, hållbarhetsriskerna och deras inverkan genom sina egna värdekedjor. Beslutsfattare och miljöorgan får använda sådan information, särskilt i aggregerad form, för att övervaka miljötrender och sociala trender, bidra till miljöredovisning och använda den som underlag vid utformningen av den offentliga politiken. Få enskilda medborgare och konsumenter konsulterar företagets rapporter direkt, men de kan använda sådan information indirekt, t.ex. när de överväger råd eller yttranden från finansiella rådgivare eller icke-statliga organisationer. Många investerare och kapitalförvaltare köper hållbarhetsinformation från tredjepartsleverantörer som samlar in information från olika källor, däribland offentliga företagsrapporter.
- 9) Efterfrågan på information om företagets hållbarhet har ökat betydligt under de senaste åren, särskilt bland investerare. Denna ökade efterfrågan beror på att riskerna för företagen förändras och investerarna blir allt mer medvetna om dessa riskers finansiella konsekvenser. Detta gäller särskilt klimatrelaterade finansiella risker. Medvetenheten ökar också om riskerna för företag och investeringar som följer av andra miljöfrågor och sociala frågor, däribland hälsofrågor. Den ökade efterfrågan på hållbarhetsinformation beror även på ökningen av investeringsprodukter som uttryckligen strävar efter att uppfylla vissa hållbarhetsstandarder eller uppnå vissa hållbarhetsmål. En del av denna ökning är den logiska följderna av tidigare antagen unionslagstiftning, särskilt förordning (EU) 2019/2088 och förordning (EU) 2020/852. En del av ökningen skulle i vilket fall som helst ha ägt rum som en följd av snabb

förändring av medborgarnas medvetenhet, konsumenternas preferenser och marknadspraxis. Covid-19-pandemin kommer att påskynda ökningen av användarnas informationsbehov ytterligare, särskilt som den har blottlagt arbetstagarnas utsatthet och företagens värdekedjor. Information om miljöpåverkan är också relevant när det gäller att mildra framtida pandemier med störning av ekosystem från människans sida som i allt högre grad är kopplad till förekomsten och spridningen av sjukdomar.

- 10) Företagen drar själva nytta av högkvalitativ rapportering i hållbarhetsfrågor. Ökningen av antalet investeringsprodukter som syftar till att uppnå hållbarhetsmål innebär att en god hållbarhetsrapportering kan förbättra ett företags tillgång till finansiellt kapital. Hållbarhetsrapportering kan hjälpa företag att identifiera och hantera sina egna risker och möjligheter relaterade till hållbarhetsfrågor. Den kan utgöra en grund för bättre dialog och kommunikation mellan företag och deras berörda parter och kan hjälpa företagen att förbättra sitt anseende.
- 11) I rapporten om översynsklausulen i direktivet om icke-finansiell rapportering (direktiv 2014/95/EU) och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering identifierades problem med detta direktivs ändamålsenliga verkan⁴⁸. Det finns betydande belegg för att många företag inte lämnar väsentlig information om alla viktiga hållbarhetsrelaterade frågor. I rapporten konstaterades också att hållbarhetsinformationens begränsade jämförbarhet och tillförlitlighet ledde till betydande problem. Dessutom är många företag från vilka användare behöver hållbarhetsinformation inte skyldiga att rapportera sådan information.
- 12) I avsaknad av politiska åtgärder förväntas skillnaden mellan användarnas informationsbehov och den hållbarhetsinformation som rapporteras av företag öka. Denna skillnad får betydande negativa konsekvenser. Investerare kan inte ta tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter i sina investeringsbeslut. Aggregering av flera investeringsbeslut som inte tar tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker kan skapa systemrisker som hotar den finansiella stabiliteten. Europeiska centralbanken och internationella organisationer som rådet för finansiell stabilitet har uppmärksammat dessa systemrisker, särskilt när det gäller klimatet. Investerare har också sämre möjligheter att kanalisera finansiella resurser till företag och ekonomiska verksamheter som inte förvärrar utan hanterar sociala och miljömässiga problem, vilket undergräver målen i den europeiska gröna given och handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. Icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, samhällen som påverkas av företagets verksamhet och andra berörda parter har sämre förutsättningar att hålla företag ansvariga för deras inverkan på människor och miljö. Detta skapar ett underskott i ansvarsskyldigheten och kan bidra till att minska medborgarnas förtroende för företagen, vilket i sin tur kan inverka negativt på en väl fungerande social marknadsekonomi. Avsaknaden av allmänt accepterade mått och metoder för att mäta, värdera och hantera hållbarhetsrelaterade risker är även ett hinder för företagens ansträngningar att säkerställa att deras affärsmodeller och verksamheter är hållbara.
- 13) I rapporten om översynsklausulen i direktiv 2014/95/EU och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering konstaterades också en betydande ökning av begäran om information om hållbarhetsfrågor till företag i ett

⁴⁸

Publikationsbyrån: infoga hänvisning till Rapport från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om översynsklausulerna i direktiven 2013/34/EU, 2014/95/EU och 2013/50/EU och åtföljande SWD-kontroll av ändamålsenlighet].

försök att åtgärda den befintliga informationsbristen. Dessutom är det sannolikt att de pågående förväntningarna på att företag använder en rad olika regelverk och standarder kommer att fortsätta och till och med kan komma att öka i takt med att det värde som ges hållbarhetsinformation fortsätter att öka. I avsaknad av politiska åtgärder för att skapa samförstånd om den information som företagen bör rapportera kommer kostnaderna och bördorna för de rapporterade företagen och användarna av sådan information att öka avsevärt.

- 14) Den växande skillnaden mellan användarnas informationsbehov och företagens nuvarande rapporteringsrutiner gör det mer sannolikt att enskilda medlemsstater kommer att införa allt mer avvikande nationella regler eller standarder. Olika rapporteringskrav i olika medlemsstater skulle skapa ytterligare kostnader och komplexitet för företag med gränsöverskridande verksamhet och därmed undergräva den inre marknaden och undergräva etableringsrätten och den fria rörligheten för kapital i hela unionen. Dessa olika rapporteringskrav gör också den rapporterade informationen mindre jämförbar över gränserna, vilket undergräver kapitalmarknadsunionen.
- 15) Artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU är tillämpliga på stora företag av allmänt intresse med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 och på företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor företagsgrupp med ett genomsnittligt antal anställda över 500 på gruppnivå. Med tanke på att användarnas behov av hållbarhetsinformation ökar bör ytterligare kategorier av företag åläggas att rapportera sådan information. Det är därför lämpligt att kräva att alla stora företag och alla företag som är noterade på reglerade marknader, utom mikroföretag, ska rapportera detaljerad hållbarhetsinformation. Dessutom bör alla företag som är moderföretag i stora företagsgrupper utarbeta hållbarhetsrapportering på gruppnivå.
- 16) Kravet på att även stora onoterade företag ska offentliggöra information om hållbarhetsfrågor beror främst på oro över dessa företags inverkan och ansvarsskyldighet, också genom deras värdekedja. I detta avseende bör alla stora företag omfattas av samma krav på att rapportera hållbarhetsinformation offentligt. Finansmarknadsaktörer behöver dessutom information från dessa stora onoterade företag.
- 17) Kravet att företag som inte är etablerade i unionen utan med värdepapper som är noterade på reglerade marknader även bör offentliggöra information om hållbarhetsfrågor svarar mot finansmarknadsaktörernas behov av information från sådana företag för att förstå riskerna med och konsekvenserna av deras investeringar och för att uppfylla de krav på offentliggörande som fastställs i förordning (EU) 2019/2088.
- 18) Med tanke på att hållbarhetsrelaterade risker blir allt viktigare och med beaktande av att små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader utgör en betydande andel av alla noterade företag i unionen, är det, för att säkerställa investerarskyddet, lämpligt att kräva att även dessa små och medelstora företag lämnar information om hållbarhetsfrågor. Införandet av detta krav kommer att bidra till att säkerställa att finansmarknadsaktörer kan inkludera mindre noterade företag i investeringsportföljer på grundval av att de rapporterar den hållbarhetsinformation som finansmarknadsaktörerna behöver. Det kommer därför att bidra till att skydda och förbättra mindre noterade företags tillgång till finansiellt kapital och undvika diskriminering av sådana företag från finansmarknadsaktörernas sida. Införandet av detta krav är också nödvändigt för att säkerställa att finansmarknadsaktörer har den

information de behöver från investeringsobjekten för att kunna uppfylla sina egna krav på hållbarhetsinformation som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader bör dock ges tillräckligt med tid för att förbereda sig för tillämpningen av kravet på rapportering av hållbarhetsinformation, på grund av deras mindre storlek och mer begränsade resurser, och med beaktande av de svåra ekonomiska omständigheter som förorsakats av covid-19-pandemin. De bör även ges möjlighet att rapportera enligt standarder som står i proportion till de små och medelstora företagens kapacitet och resurser. Små och medelstora företag som inte är noterade kan också välja att på frivillig basis använda dessa proportionerliga standarder. Standarderna för små och medelstora företag kommer att utgöra en referens för företag som omfattas av direktivet vad gäller den nivå på hållbarhetsinformation som de rimligen kan begära från små och medelstora företags leverantörer och kunder i deras värdekedjor.

- 19) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁴⁹ är tillämpligt på alla företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader. För att säkerställa att alla företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader, inbegripet emittenter från tredjeländer, omfattas av samma krav på hållbarhetsrapportering bör direktiv 2004/109/EG innehålla nödvändiga korshänvisningar till eventuella krav på hållbarhetsrapportering i årsredovisningen.
- 20) Genom artikel 23.4 första stycket i och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG ges kommissionen befogenhet att anta åtgärder för att inrätta en mekanism för att fastställa likvärdigheten vad gäller den information som krävs enligt direktivet och för att fastställa allmänna likvärdighetskriterier för redovisningsstandarder. Artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG ger också kommissionen befogenhet att fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder som används av emittenter i tredjeland. För att återspegla införandet av hållbarhetskraven i direktiv 2004/109/EG bör kommissionen ges befogenhet att inrätta en mekanism för fastställande av likvärdighet vad avser de standarder för hållbarhetsrapportering som tillämpas av emittenter av värdepapper i tredjeland. Av samma skäl bör kommissionen också ges befogenhet att fatta nödvändiga beslut om likvärdigheten hos de standarder för hållbarhetsrapportering som används av emittenter i tredjeland. Dessa ändringar kommer att säkerställa enhetliga likvärdighetssystem när det gäller kraven på hållbarhetsrapportering och finansiell rapportering i samband med årsredovisningen.
- 21) Artiklarna 19a.3 och 29a.3 i direktiv 2013/34/EU undantar för närvarande alla dotterföretag från skyldigheten att rapportera icke-finansiell information när sådana företag och deras dotterföretag ingår i moderföretagets konsoliderade förvaltningsberättelse, förutsatt att detta inbegriper den icke-finansiella information som krävs. Det är dock nödvändigt att säkerställa att information om hållbarhet är lättillgänglig för användarna och att skapa transparens om vilket företag som är moderföretag till det undantagna dotterföretag som rapporterar på konsoliderad nivå. Det är därför nödvändigt att kräva att dessa dotterföretag offentliggör moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och i sin förvaltningsberättelse tar med en hänvisning till undantaget från skyldigheten att rapportera hållbarhetsinformation. Detta undantag bör också tillämpas om det moderföretag som rapporterar på

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

konsoliderad nivå är ett tredjelandsföretag som rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med kraven i detta direktiv eller på ett sätt som är likvärdigt med EU:s standarder för hållbarhetsrapportering.

- 22) I artikel 23 i direktiv 2013/34/EU undantas moderföretag från skyldigheten att upprätta koncernredovisningar och en förvaltningsberättelse för koncernen när dessa företag är dotterföretag till ett annat moderföretag som uppfyller denna skyldighet. Det bör dock klargöras att undantagsordningen för koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen fungerar oberoende av undantagsordningen för konsoliderad hållbarhetsrapportering. Ett företag kan därför undantas från kravet på konsoliderad finansiell rapportering men inte undantas från kraven på konsoliderad hållbarhetsrapportering om dess yttersta moderföretag utarbetar koncernredovisningar och förvaltningsberättelser för koncerner i enlighet med unionsrätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland, men inte utarbetar en konsoliderad hållbarhetsrapportering i enlighet med EU-lagstiftningen, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland.
- 23) Kreditinstitut och försäkringsföretag spelar en nyckelroll i omställningen till ett fullständigt hållbart ekonomiskt och finansiellt system för alla i linje med den europeiska gröna given. De kan ha betydande positiv och negativ inverkan genom sin låne-, investerings- och försäkringsteckning. Andra kreditinstitut och försäkringsföretag än de som är skyldiga att följa direktiv 2013/34/EU, inbegripet kooperativ och ömsesidiga företag, bör därför omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, förutsatt att de uppfyller vissa storlekskriterier. Användarna av denna information skulle således kunna bedöma både dessa företags inverkan på samhället och miljön och de risker som dessa företag kan ställas inför i samband med hållbarhetsfrågor. För att säkerställa överensstämmelse med rapporteringskraven i rådets direktiv 86/635/EEG⁵⁰ om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut får medlemsstaterna välja att inte tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering för kreditinstitut som förtecknas i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁵¹.
- 24) Förteckningen över hållbarhetsfrågor som företagen är skyldiga att rapportera om bör i största möjliga utsträckning överensstämma med definitionen av ”hållbarhetsfaktorer” som anges i förordning (EU) 2019/2088. Denna förteckning bör också motsvara användarnas och företagets behov och förväntningar, som ofta använder termerna ”miljö”, ”social” och ”styrning” som ett sätt att kategorisera de tre viktigaste hållbarhetsfrågorna. I förteckningen över hållbarhetsfaktorer i förordning (EU) 2019/2088 ingår inte uttryckligen styrningsfrågor. Definitionen av hållbarhetsfrågor i direktiv 2013/34/EU bör därför baseras på definitionen av ”hållbarhetsfaktorer” som anges i förordning (EU) 2019/2088, men med tillägg av styrningsfrågor.
- 25) Enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU ska rapportering inte bara ske ”i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat, ställning”, utan även på information som är nödvändig för att förstå den inverkan företagets verksamhet har på miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för

⁵⁰ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor. Enligt dessa artiklar är företagen således skyldiga att rapportera både om hur olika hållbarhetsfrågor påverkar företaget och om hur företagets verksamhet påverkar människor och miljö. Detta kallas det dubbla väsentlighetsperspektivet, där riskerna för företaget och dess inverkan utgör ett enda väsentlighetsperspektiv. Kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering visar att dessa två perspektiv ofta inte förstås eller tillämpas väl. Det är därför nödvändigt att klargöra att företagen bör beakta varje väsentlighetsperspektiv i sig och lämna ut information som är väsentlig ur båda perspektiven samt information som är väsentlig ur ett enda perspektiv.

- 26) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag lämna information om fem rapporteringsområden: affärsmodell, policy (inbegripet de förfaranden för due diligence-granskning som genomförts), resultatet av denna policy, risker och riskhantering, samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten. Artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU innehåller inga uttryckliga hänvisningar till andra rapporteringsområden som användarna av informationen anser vara relevanta, av vilka en del överensstämmer med upplysningar som ingår i internationella regelverk, inbegripet rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterade finansiella upplysningar. Informationskraven bör vara tillräckligt detaljerade för att säkerställa att företagen rapporterar information om sin resiliens mot hållbarhetsrelaterade risker. Utöver de rapporteringsområden som anges i artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU bör företagen därför vara skyldiga att lämna ut information om sin affärsstrategi och om affärsmodellens resiliens och strategi mot risker när det gäller hållbarhetsfrågor, samt alla planer de kan behöva för att säkerställa att deras affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar och klimatneutral ekonomi, om och på vilket sätt deras affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till berörda parter intressen, eventuella möjligheter för företaget som hållbarhetsfrågorna ger upphov till, genomförandet av de aspekter av affärsstrategin som påverkar eller påverkas av hållbarhetsfrågor, eventuella hållbarhetsmål som fastställts av företaget och de framsteg som gjorts för att uppnå dem, styrelsens och ledningens uppgift vad avser hållbarhetsfrågor, huvudsaklig faktisk och potentiell negativa inverkan av företagets verksamhet, och hur företaget har identifierat den information som det rapporterar om. Så snart offentliggörande av inslag som mål och framstegen mot att uppnå dem krävs är inte det separata kravet på att offentliggöra utfallet av policyn längre nödvändigt.
- 27) För att säkerställa överensstämmelse med internationella instrument såsom FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande bör informationskraven om tillbörlig aktsamhet specificeras mer i detalj än vad som är fallet i artikel 19a.1 b och artikel 29a.1 b i direktiv 2013/34/EU. Tillbörlig aktsamhet är den process som företagen genomför för att identifiera, förebygga, begränsa och avhjälpa den huvudsakliga faktiska och potentiella negativa inverkan av sin verksamhet och identifiera hur de hanterar dessa negativa konsekvenser. Konsekvenser i samband med ett företags verksamhet omfattar inverkan som direkt orsakas av företaget, inverkan som företaget bidrar till och inverkan som på annat sätt är kopplade till företagets värdekedja. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet gäller företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedjor. I enlighet med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter ska en faktisk eller potentiell negativ inverkan anses vara väsentlig om den kan anses ha bland den största inverkan i samband med företagets verksamhet på grundval av följande: Hur allvarig inverkan på människor eller miljö är. Antalet

individer som påverkas eller kan påverkas, eller omfattningen av miljöskadorna. Hur lätt skadan kan avhjälpas, miljön eller de drabbade människorna återställas till deras tidigare skick.

- 28) Direktiv 2013/34/EU kräver inte att upplysningar lämnas om andra immateriella tillgångar än immateriella tillgångar som redovisas i balansräkningen. Det är allmänt erkänt att information om immateriella tillgångar och andra immateriella faktorer, inbegripet internt genererade immateriella tillgångar, är underrapporterad, vilket hindrar en korrekt bedömning av ett företags utveckling, resultat och ställning samt övervakning av investeringar. För att göra det möjligt för investerare att bättre förstå den ökande skillnaden mellan det redovisade värdet för många företag och deras marknadsvärdering, som observeras inom många sektorer av ekonomin, bör lämplig rapportering om immateriella tillgångar krävas. Det är därför nödvändigt att kräva att företag lämnar information om andra immateriella tillgångar än immateriella tillgångar som tas upp i balansräkningen, inbegripet intellektuellt kapital, humankapital, inbegripet kompetensutveckling, samt socialt kapital och relationskapital, inbegripet anseendekapital. Information om immateriella tillgångar bör även omfatta information om forskning och utveckling.
- 29) I artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU anges inte om den information som ska rapporteras ska vara framåtblickande eller information om tidigare resultat. Det råder för närvarande brist på framåtblickande information, vilket användare av hållbarhetsinformation särskilt värdesätter. I artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU bör det därför anges att den hållbarhetsinformation som rapporteras ska omfatta såväl framåtblickande som retroaktiva uppgifter samt både kvalitativ och kvantitativ information. Den rapporterade hållbarhetsinformationen bör, beroende på vad som är lämpligt, också ta hänsyn till korta, medellånga och långsiktiga tidsperspektiv och innehålla information om företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, dess produkter och tjänster, dess affärsförbindelser och dess leveranskedja. Information om företagets hela värdekedja skulle omfatta information om dess värdekedja inom EU och information som omfattar tredjeländer om företagets värdekedja sträcker sig utanför EU.
- 30) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag i sin icke-finansiella rapportering inkludera hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen eller årsbokslutet. Enligt dessa artiklar är företagen emellertid inte skyldiga att hänvisa till annan information i förvaltningsberättelsen eller att lägga till ytterligare förklaringar till denna information. För närvarande råder därför bristande överensstämmelse mellan den icke-finansiella information som rapporteras och resten av den information som redovisas i förvaltningsberättelsen. Det är nödvändigt att fastställa tydliga krav i detta avseende.
- 31) Enligt artiklarna 19a (1) och 29a (1) i direktiv 2013/34/EU ska företagen lämna en tydlig och motiverad förklaring till varför de inte har någon politik i ett eller flera av de angivna områdena, om företaget inte gör det. Den olika behandlingen av upplysningar om den policy som företagen kan ha jämfört med de andra rapporteringsområdena i dessa artiklar har skapat förvirring bland de rapporterade företagen och har inte bidragit till att förbättra kvaliteten på den rapporterade informationen. Det finns därför inget behov av att behålla denna skillnad i behandlingen av policyn i direktivet. Standarderna kommer att avgöra vilken information som behöver lämnas ut för vart och ett av de rapporteringsområden som nämns i artiklarna 19a och 29a.

- 32) Företag som omfattas av artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kan förlita sig på nationella, unionsbaserade eller internationella rapporteringsregler, och om de gör det måste de ange vilka regelverk de har använt sig av. Direktiv 2013/34/EU kräver dock inte att företag ska använda ett gemensamt regelverk för rapportering eller standard, och det hindrar inte företag från att välja att inte alls använda något eller några regelverk för rapportering eller standarder. I enlighet med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU offentliggjorde kommissionen under 2017 icke-bindande riktlinjer för företag som omfattas av det direktivet⁵². Under 2019 offentliggjorde kommissionen ytterligare riktlinjer, särskilt om rapportering av klimatrelaterad information⁵³. Riktlinjerna för klimatrapportering inbegrep uttryckligen rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterad finansiell information. Tillgängliga uppgifter tyder på att dessa icke-bindande riktlinjer inte hade någon betydande inverkan på kvaliteten på företagens icke-finansiella rapportering enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU. Riktlinjernas frivilliga karaktär innebär att det står företagen fritt att tillämpa dem eller inte. Riktlinjerna kan därför inte i sig säkerställa att information som lämnas av olika företag är jämförbar eller att all information som användarna anser vara relevant lämnas ut. Därför behövs obligatoriska gemensamma rapporteringsstandarder för att säkerställa att informationen är jämförbar och att all relevant information offentliggörs. Med utgångspunkt i principen om dubbel väsentlighet bör standarderna omfatta all information som är väsentlig för användarna. Gemensamma rapporteringsstandarder är också nödvändiga för att möjliggöra revision och digitalisering av hållbarhetsrapportering och för att underlätta dess tillsyn och verkställbarhet. Utvecklingen av obligatoriska gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering är nödvändig för att gå vidare till en situation där hållbarhetsinformation har en ställning som är jämförbar med den finansiella informationen.
- 33) Ingen befintlig standard eller regelverk tillgodoser unionens behov av detaljerad hållbarhetsrapportering på egen hand. Den information som krävs enligt direktiv 2013/34/EU måste omfatta information som är relevant ur varje väsentlighetsperspektiv, måste omfatta alla hållbarhetsfrågor och, i förekommande fall, anpassas till andra skyldigheter enligt unionsrätten att offentliggöra hållbarhetsinformation, inbegripet de skyldigheter som fastställs i förordning (EU) 2020/852 och förordning (EU) 2019/2088. Dessutom måste obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering för unionens företag stå i proportion till ambitionsnivån i den europeiska gröna given och unionens klimatneutralitetsmål för 2050. Det är därför nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att anta unionens standarder för hållbarhetsrapportering, så att de snabbt kan antas och säkerställa att innehållet i standarderna för hållbarhetsrapportering är förenligt med unionens behov.
- 34) European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) är en ideell förening som inrättats enligt belgisk lag och som tjänar allmänintresset genom att ge råd till kommissionen om godkännande av internationella redovisningsstandarder. Efrag har etablerat ett rykte som ett europeiskt expertcentrum för företagsrapportering och är väl lämpat att främja samordning mellan europeiska standarder för hållbarhetsrapportering och internationella initiativ som syftar till att utveckla standarder som är enhetliga i

⁵² Meddelande från kommissionen *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information)* (C/2017/4234).

⁵³ Meddelande från kommissionen: *riktlinjer för icke-finansiell rapportering: Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information* (C/2019/4490).

hela världen. I mars 2021 offentliggjorde en arbetsgrupp med flera berörda parter som Efrag inrättat rekommendationer för en eventuell utveckling av standarder för hållbarhetsrapportering för Europeiska unionen. Dessa rekommendationer innehåller förslag om att utveckla en sammanhängande och omfattande uppsättning rapporteringsstandarder som omfattar alla hållbarhetsfrågor ur ett dubbelt väsentlighetsperspektiv. Rekommendationerna innehåller också en detaljerad färdplan för utvecklingen av sådana standarder och förslag till ömsesidigt förstärkande samarbete mellan globala initiativ för fastställande av standarder och Europeiska unionens initiativ för fastställande av standarder. I mars 2021 offentliggjorde Efrags ordförande rekommendationer om möjliga ändringar av Efrags styrning om den skulle uppmanas att utarbeta tekniska råd om standarder för hållbarhetsrapportering. I de rekommendationerna ingår att inom Efrag kompensera med en ny pelare för hållbarhetsrapportering utan att i någon större utsträckning ändra den befintliga pelaren för finansiell rapportering. När kommissionen antar standarder för hållbarhetsrapportering bör den ta hänsyn till de tekniska råd som Efrag kommer att utarbeta. För att säkerställa högkvalitativa standarder som bidrar till det europeiska allmänna bästa och tillgodoser behoven hos företag och användare av den information som rapporteras, bör Efrags tekniska rådgivning utarbetas enligt ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens, åtföljt av lönsamhetsanalyser, och utarbetas med sakkunskap från relevanta berörda parter. För att säkerställa att unionens standarder för hållbarhetsrapportering tar hänsyn till synpunkter från unionens medlemsstater bör kommissionen innan den antar standarderna samråda med medlemsstaternas expertgrupp om hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 om Efrags tekniska rådgivning. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) spelar en roll vid utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn i enlighet med förordning (EU) 2019/2088 och det måste råda samstämmighet mellan dessa tekniska standarder för tillsyn och standarderna för hållbarhetsrapportering. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁵⁴ spelar Esma också en roll när det gäller att främja enhetlighet i tillsynen när det gäller genomdrivandet av företagsrapportering från emittenter vars värdepapper är noterade på EU:s reglerade marknader och som kommer att vara skyldiga att använda dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Esma bör därför åläggas att avge ett yttrande om Efrags tekniska rådgivning. Detta yttrande ska lämnas inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran. Dessutom bör kommissionen samråda med Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och plattformen för hållbar finansiering för att säkerställa att standarderna för hållbarhetsrapportering är förenliga med relevant unionspolitik och unionslagstiftning. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.

- 35) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara förenliga med annan unionslagstiftning. Dessa standarder bör i synnerhet anpassas till de informationskrav som fastställs i förordning (EU) 2019/2088, och de bör ta hänsyn till underliggande

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

indikatorer och metoder som anges i de olika delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852, informationskraven för administratörer av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011⁵⁵, minimistandarderna för konstruktionen av EU:s referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och allt arbete som utförs av Europeiska bankmyndigheten för att genomföra kraven på offentliggörande inom tredje pelaren i förordning (EU) nr 575/2013. Standarder bör ta hänsyn till unionens miljölagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁵⁶ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009⁵⁷, och bör ta hänsyn till kommissionens rekommendation 2013/179/EU⁵⁸ och dess bilagor samt uppdateringar av dessa. Annan relevant unionslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁵⁹, och de krav som fastställs i unionsrätten för företag när det gäller ledande befattningshavares skyldigheter och tillbörlig aktsamhet bör också beaktas.

- 36) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör beakta kommissionens riktlinjer för icke-finansiell rapportering⁶⁰ och kommissionens riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information⁶¹. De bör också beakta andra rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU som inte är direkt relaterade till hållbarhet, i syfte att ge användarna av den rapporterade informationen en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan, genom att maximera kopplingarna mellan hållbarhetsinformationen och annan information som rapporteras i enlighet med direktiv 2013/34/EU.
- 37) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara proportionerliga och bör inte medföra onödiga administrativa bördor för de företag som är skyldiga att använda dem. För att minimera störningar för företag som redan rapporterar hållbarhetsinformation bör standarderna för hållbarhetsrapportering, i förekommande fall, ta hänsyn till befintliga standarder och regelverk för hållbarhetsrapportering och redovisning. Dessa omfattar Global Reporting Initiative, Sustainability Accounting Standards Board, International Integrated Reporting Council, International Accounting Standards Board, Task Force on Climate related Financial Disclosures, Carbon Disclosure Standards Board och CDP (tidigare Carbon Disclosure Project). Europeiska unionens standarder bör ta hänsyn till alla standarder för hållbarhetsrapportering som utarbetats inom ramen för International Financial Reporting Standards Foundation. För

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁵⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Ems) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

⁵⁸ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁶⁰ 2017/C 215/01.

⁶¹ 2019/C 209/01.

att undvika onödig fragmentering av lagstiftningen som kan få negativa konsekvenser för företag som bedriver global verksamhet bör europeiska standarder bidra till en konvergensprocess av standarder för hållbarhetsrapportering på global nivå.

- 38) I sitt meddelande om den europeiska gröna given åtog sig kommissionen att stödja företag och andra berörda parter i utarbetandet av standardiserade redovisningsprinciper för naturkapital inom unionen och internationellt, i syfte att säkerställa lämplig hantering av miljörisiker och minskad klimatpåverkan, och för att minska tillhörande transaktionskostnader. Genom det transparensprojekt som sponsras inom ramen för Life-programmet håller man på att utarbeta den första metoden för redovisning av naturkapital, vilket kommer att göra de befintliga metoderna lättare att jämföra och mer transparenta samtidigt som man sänker tröskeln för företag att anta och använda systemen till stöd för framtidssäkring av deras verksamhet. Naturkapitalprotokollet är också en viktig referens på detta område. Även om metoder för redovisning av naturkapital främst tjänar till att stärka interna förvaltningsbeslut bör de vederbörligen beaktas vid fastställandet av standarder för hållbarhetsrapportering. Vissa redovisningsmetoder för naturkapital syftar till att ge ett monetärt värde till miljöeffekterna av företagets verksamhet, vilket kan hjälpa användarna att bättre förstå dess inverkan. Det är därför lämpligt att standarder för hållbarhetsrapportering bör kunna inkludera monetariserade indikatorer för hållbarhetskonsekvenser om detta anses nödvändigt.
- 39) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör även ta hänsyn till internationellt erkända principer och regelverk för ansvarsfullt företagande, företagets sociala ansvar och hållbar utveckling, inbegripet FN:s mål för hållbar utveckling, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande och relaterade sektorsriktlinjer, FN:s Global Compact-initiativ, Internationella arbetsorganisationens trepartsförklaring om multinationella företag och socialpolitik, standarden ISO 26000 om socialt ansvar och FN:s principer för ansvarsfulla investeringar.
- 40) Det bör säkerställas att den information som rapporteras av företag i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering tillgodoser användarnas behov. Rapporteringsstandarderna bör därför specificera den information som företagen ska offentliggöra om alla viktiga miljöfaktorer, inbegripet deras inverkan och beroende av klimat, luft, mark, vatten och biologisk mångfald. Förordning (EU) 2020/852 innehåller en klassificering av unionens miljömål. Av konsekvensskäl är det lämpligt att använda en liknande klassificering för att identifiera de miljöfaktorer som bör hanteras genom standarder för hållbarhetsrapportering. Standarderna för rapportering bör beakta och specificera all geografisk eller annan kontextuell information som företagen bör lämna ut för att ge en förståelse av deras huvudsakliga inverkan på hållbarhetsfrågor och de huvudsakliga risker för företaget som följer av hållbarhetsfrågor.
- 41) När det gäller klimatrelaterad information är användarna intresserade av att veta om företagets fysiska risker och omställningsrisker och om deras resiliens mot olika klimatscenarier. De är också intresserade av nivån på och omfattningen av de utsläpp och upptag av växthusgaser som tillskrivs företaget, inbegripet i vilken utsträckning företaget använder kompensationer och källan till dessa kompensationer. För att uppnå en klimatneutral ekonomi krävs en anpassning av redovisningen av växthusgaser och kompensation. Användarna behöver tillförlitlig information om kompensation som bemöter farhågor om eventuell dubbelräkning och överskattningar, med tanke på de

risker för uppnåendet av klimatrelaterade mål som dubbelräkning och överskattningar kan ge upphov till. Standarderna för rapportering bör därför specificera den information som företagen bör rapportera avseende dessa frågor.

- 42) För att uppnå en klimatneutral och cirkulär ekonomi och en giftfri miljö krävs en fullständig mobilisering av alla ekonomiska sektorer. Att minska energianvändningen och öka energieffektiviteten är avgörande i detta avseende eftersom energi används i hela försörjningskedjan. Energiaspekter bör därför vederbörligen beaktas i standarderna för hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller miljöfrågor.
- 43) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om sociala faktorer, inbegripet arbetstagarfaktorer och mänskliga rättigheter. Sådan information bör omfatta företagens inverkan på människor, inbegripet människors hälsa. Den information som företag lämnar ut om mänskliga rättigheter bör i förekommande fall inbegripa information om tvångsarbete i deras värdekedjor. Standarder om rapportering som tar upp sociala faktorer bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som är relevanta för företag, inbegripet lika möjligheter för alla och arbetsvillkor. I handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som antogs i mars 2021, efterlyses strängare krav på företag att rapportera om sociala frågor. Standarderna för rapportering bör också specificera den information som företagen bör lämna ut med avseende på mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 44) Användarna behöver information om styrningsfaktorer, inbegripet information om den roll som ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan spelar, även när det gäller hållbarhetsfrågor, sammansättningen av sådana organ och företagets system för intern kontroll och riskhantering, även när det gäller rapporteringsprocessen. Användarna behöver också information om företagets företagskultur och affärsetik, inbegripet bekämpning av korruption och mutor, och om deras politiska engagemang, inklusive lobbyverksamhet. Information om företagets ledning och kvaliteten på förbindelserna med affärspartner, inbegripet betalningspraxis avseende betalningsdatum eller betalningsperiod, räntesats vid sen betalning eller ersättning för indrivningskostnader enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU⁶² om sena betalningar vid handelstransaktioner, hjälper användarna att förstå företagets risker och dess konsekvenser för hållbarhetsfrågor. Varje år drabbas tusentals företag, särskilt små och medelstora företag, av administrativa och ekonomiska bördor, eftersom de betalas för sent eller inte alls. Sena betalningar leder i slutändan till insolvens och konkurs, med destruktiva effekter på hela värdekedjor. Ökad information om betalningsmetoder bör göra det möjligt för andra företag att identifiera snabba och pålitliga betalare, upptäcka orättvis betalningspraxis, få tillgång till information om de företag de handlar med och förhandla om rättvisare betalningsvillkor.

⁶²

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 23.2.2011, s. 1).

- 45) Standarderna för rapportering bör främja en mer integrerad bild av all information som företag offentliggör i förvaltningsberättelsen för att ge användarna av denna information en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan. Dessa standarder bör vid behov skilja mellan information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på individuell nivå och den information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på konsoliderad nivå. Dessa standarder bör också innehålla vägledning för företag om den process som utförs för att identifiera den hållbarhetsinformation som bör ingå i förvaltningsberättelsen.
- 46) Företag inom samma sektor utsätts ofta för liknande hållbarhetsrelaterade risker, och de har ofta liknande effekter på samhället och miljön. Jämförelser mellan företag inom samma sektor är särskilt värdefulla för investerare och andra användare av hållbarhetsinformation. De standarder för hållbarhetsrapportering som antagits av kommissionen bör därför specificera både information som företag i alla sektorer bör offentliggöra och information som företagen bör offentliggöra beroende på deras verksamhetssektor. Standarderna bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från leverantörer av små och medelstora företag och från leverantörer på tillväxtmarknader och tillväxtekonomier.
- 47) För att tillgodose användarnas informationsbehov i god tid, och särskilt med tanke på hur brådskande det är att tillgodose finansmarknadsaktörers informationsbehov som omfattas av kraven i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4.6 och 4.7 i förordning (EU) 2019/2088, bör kommissionen anta en första uppsättning standarder för rapportering senast den 31 oktober 2022. Denna uppsättning standarder för rapportering bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på alla rapporteringsområden och hållbarhetsfrågor och att finansmarknadsaktörer måste uppfylla de upplysningsskyldigheter som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bör anta en andra uppsättning rapporteringsstandarder senast den 31 oktober 2023, som specificerar kompletterande information som företagen bör lämna om hållbarhetsfrågor och vid behov rapporteringsområden och information som är specifik för den sektor inom vilken ett företag är verksamt. Kommissionen bör se över standarderna vart tredje år för att ta hänsyn till relevant utveckling, samt utvecklingen av internationella standarder.
- 48) I direktiv 2013/34/EU krävs inte att de finansiella rapporterna eller förvaltningsberättelsen ska tillhandahållas i digitalt format, vilket hindrar den rapporterade informationens sökbarhet och användbarhet. Användare av hållbarhetsinformation förväntar sig allt oftare att sådan information ska vara sökbar och maskinläsbar i digitala format. Digitaliseringen skapar möjligheter att utnyttja information på ett effektivare sätt och har potential för betydande kostnadsbesparingar för både användare och företag. Företagen bör därför vara skyldiga att utarbeta sina finansiella rapporter och sin förvaltningsberättelse i XHTML-format i enlighet med artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815⁶³, och att lägga till hållbarhetsinformation, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med den delegerade förordningen. Det kommer att krävas en digital taxonomi för unionens standarder för hållbarhetsrapportering för att den information som rapporteras ska kunna taggas i enlighet med dessa standarder.

⁶³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).

Dessa krav bör bidra till det digitaliseringsarbete som kommissionen tillkännagav i sitt meddelande *En europeisk strategi för data*⁶⁴ och i *strategin för digital finansiering i EU*⁶⁵. Dessa krav kompletterar också inrättandet av en gemensam europeisk kontaktpunkt för offentlig företagsinformation i enlighet med handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen, som även tar hänsyn till behovet av strukturerade data.

- 49) För att göra det möjligt att ta med den rapporterade hållbarhetsinformationen i den gemensamma europeiska åtkomstpunkten bör medlemsstaterna se till att företagen offentliggör de vederbörligen godkända årsredovisningarna eller årsboksluten och förvaltningsberättelsen i det föreskrivna elektroniska formatet, och se till att förvaltningsberättelser som innehåller hållbarhetsrapportering utan dröjsmål efter offentliggörandet görs tillgängliga för den relevanta officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21.2 i direktiv 2004/109/EG.
- 50) Enligt artikel 19a.4 i direktiv 2013/34/EU får medlemsstaterna undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera den icke-finansiella rapport som krävs enligt artikel 19a.1. Medlemsstaterna får göra detta om det berörda företaget utarbetar en separat rapport som offentliggörs tillsammans med förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 30 i det direktivet, eller om rapporten offentliggörs på företagets webbplats inom en rimlig tidsperiod som inte överstiger sex månader efter balansdagen och som det hänvisas till i förvaltningsberättelsen. Samma möjlighet finns för den konsoliderade icke-finansiella rapport som avses i artikel 29a.4 i direktiv 2013/34/EU. 20 medlemsstater har utnyttjat denna möjlighet. Möjligheten att offentliggöra en separat rapport hindrar dock tillgången till information som kopplar samman finansiell information och information om hållbarhetsfrågor. Det försvårar också sökbarheten och tillgången till information för användare, särskilt investerare, som är intresserade av både finansiell information och hållbarhetsinformation. Eventuella olika publiceringstider för finansiell information och hållbarhetsinformation förvärrar detta problem. Offentliggörande i en separat rapport kan även ge intrycket, internt och externt, att hållbarhetsinformation tillhör en kategori av mindre relevant information, vilket kan inverka negativt på informationens uppfattade tillförlitlighet. Företagen bör därför rapportera hållbarhetsinformation i förvaltningsberättelsen och medlemsstaterna bör inte längre ha rätt att undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera information om hållbarhetsfrågor. En sådan skyldighet bidrar också till att klargöra de nationella behöriga myndigheternas roll i övervakningen av hållbarhetsrapporteringen, som en del av förvaltningsberättelsen, i enlighet med direktiv 2004/109/EG. Dessutom bör företag som är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation under inga omständigheter undantas från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen, eftersom det är viktigt att säkerställa att hållbarhetsinformation är allmänt tillgänglig.
- 51) Enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ska företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader ta med en årsberättelse om bolagsstyrningen i sin förvaltningsberättelse, som bland annat ska innehålla en beskrivning av företagets mångfaldsplan i förhållande till dess förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ger företagen flexibilitet att bestämma vilka aspekter av mångfald de rapporterar om. Det innebär inte någon uttrycklig skyldighet för företag att lämna information om någon särskild aspekt av mångfald. För att uppnå en jämnare könsfördelning i det ekonomiska beslutsfattandet är det nödvändigt att

⁶⁴

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁶⁵

https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

säkerställa att företag med värdepapper som är noterade på reglerade marknader alltid rapporterar om sin jämställdhetspolitik och dess genomförande. För att undvika onödiga administrativa bördor bör dessa företag dock ha möjlighet att rapportera en del av den information som krävs enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU tillsammans med annan hållbarhetsrelaterad information.

- 52) Enligt artikel 33 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan har ett kollektivt ansvar för att säkerställa att den (konsoliderade) årsredovisningen, (konsoliderade) förvaltningsberättelsen och (konsoliderade) årsberättelsen om bolagsstyrning utarbetas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. Detta kollektiva ansvar bör utvidgas till att omfatta de digitaliseringskrav som fastställs i den delegerade förordningen (EU) 2019/815, kravet att följa unionens standarder för hållbarhetsrapportering och kravet på att lämna hållbarhetsrapportering.
- 53) Vid revisioner görs åtskillnad mellan uppdrag med begränsad säkerhet och uppdrag med rimlig säkerhet. Slutsatsen av ett uppdrag med begränsad säkerhet ges vanligen i en negativ uttrycksform genom att det anges att inget har framkommit som tyder på att informationen om sakförhållandet innehåller någon väsentlig felaktighet. Revisorn utför färre tester än vid ett uppdrag med rimlig säkerhet. Arbetet med ett uppdrag med begränsad säkerhet är därför mindre än vid ett uppdrag med rimlig säkerhet. Arbetsinsatsen i ett uppdrag med rimlig säkerhet innebär omfattande förfaranden, bland annat beaktande av det rapporterade företagets interna kontroller och substansgranskning, och är därför betydligt högre än vid ett uppdrag med begränsad säkerhet. Slutsatsen av denna typ av uppdrag ges vanligtvis i en positiv uttrycksform som ett uttalande om hur granskningsämnet ska bedömas gentemot tidigare fastställda kriterier. Enligt artikel 19a.5 och artikel 29a.5 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget kontrollerar om redovisningen av icke-finansiell information eller den separata rapporten har lämnats. Det krävs inte att en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster verifierar informationen, även om den ger medlemsstaterna möjlighet att kräva sådan verifiering när de så önskar. Avsaknaden av ett krav på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering skulle, till skillnad från kravet på att den lagstadgade revisorn ska utföra ett uppdrag med rimlig säkerhet avseende de finansiella rapporterna, hota trovärdigheten hos den hållbarhetsinformation som offentliggörs och därmed inte tillgodose behoven hos de avsedda användarna av denna information. Även om målet är att ha en liknande säkerhetsnivå för finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering, skapar absaknaden av en gemensamt överenskommen standard för bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering en risk för olika uppfattningar och förväntningar om vad ett rimligt bestyrkandeuppdrag skulle innebära för olika kategorier av hållbarhetsinformation, särskilt när det gäller framåtblickande och kvalitativa upplysningar. Därför bör man överväga en progressiv strategi för att höja den säkerhetsnivå som krävs för hållbarhetsinformation, till att börja med en skyldighet för den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget att uttala sig om huruvida hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionskraven på grundval av ett uppdrag med begränsad säkerhet. Detta uttalande bör omfatta hållbarhetsrapporteringens överensstämmelse med unionens standarder för hållbarhetsrapportering, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att lägga till hållbarhetsrapportering. Revisorn bör också bedöma om företagets rapportering uppfyller rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852. För att garantera en gemensam förståelse av och

förväntningar på vad ett uppdrag med rimlig säkerhet skulle bestå av bör den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget vara skyldigt att avge ett uttalande grundat på ett uppdrag med rimlig säkerhet om att hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionens krav, om kommissionen antar standarder för rimlig säkerhet i fråga om hållbarhetsrapportering. Detta skulle även möjliggöra en gradvis utveckling av marknaden för säkerhet vad avser hållbarhetsinformation och företagens rapporteringspraxis. Slutligen skulle denna progressiva strategi gradvis ta in kostnadsökningen för de rapporterande företagen, med tanke på att rimlig säkerhet är dyrare än begränsad säkerhet.

- 54) Lagstadgade revisorer eller revisionsföretag kontrollerar redan de finansiella rapporterna och förvaltningsberättelsen. De lagstadgade revisorernas eller revisionsföretagens bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering skulle bidra till att säkerställa att finansiell information och hållbarhetsinformation är sammanhängande och enhetlig, vilket är särskilt viktigt för användare av hållbarhetsinformation. Det finns dock en risk för ytterligare koncentration av revisionsmarknaden, vilket skulle kunna riskera revisorernas opartiskhet och självständighet och öka revisions- eller bestyrkandeavgifterna. Det är därför önskvärt att ge företagen ett större urval av oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster för ett bestyrkande av hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att godkänna oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁶⁶ att avge ett uttalande om hållbarhetsrapportering som bör offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Medlemsstaterna bör fastställa krav som säkerställer enhetliga resultat vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering som utförs av olika leverantörer av kvalitetssäkringstjänster. Därför bör alla oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster omfattas av krav som är förenliga med de krav som fastställs i direktiv 2006/43/EG när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Detta kommer också att garantera lika villkor för alla personer och företag som medlemsstaterna tillåter att avge ett uttalande om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, som inbegriper lagstadgade revisorer. Om ett företag begär ett utlåtande från en annan ackrediterad oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster än den lagstadgade revisorn om sin hållbarhetsrapportering, bör det inte dessutom begära ett sådant uttalande från den lagstadgade revisorn.
- 55) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG⁶⁷ fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning och koncernredovisning. Det är nödvändigt att säkerställa att enhetliga regler gäller för revision av finansiella rapporter och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering från den lagstadgade revisorns sida. Direktiv 2006/43/EG bör tillämpas när uttalandet om hållbarhetsrapportering avges av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna.
- 56) Reglerna om godkännande och erkännande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag bör säkerställa att lagstadgade revisorer har nödvändiga teoretiska

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

kunskaper i ämnen som är relevanta för bestyrkandet av hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Lagstadgade revisorer som redan har godkänts eller erkänts av en medlemsstat bör dock fortsätta att tillåtas utföra lagstadgade revisioner och bör tillåtas att utföra bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör säkerställa att redan godkända lagstadgade revisorer förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande av hållbarhetsrapportering genom kontinuerlig fortbildning.

- 57) Det bör säkerställas att de krav som ställs på revisorer när det gäller deras arbete med lagstadgad revision och bestyrkande av hållbarhetsrapportering är konsekventa. Det bör därför föreskrivas att de viktigaste revisionsparterna, om uttalandet om hållbarhetsrapportering avgives av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna, aktivt deltar i hållbarhetsrapporteringen. När bestyrkande av hållbarhetsrapportering utförs, bör det krävas att lagstadgade revisorer ägnar tillräckligt med tid åt uppdraget och tilldelar tillräckligt med resurser för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt. Slutligen bör kundkontoregistret specificera de avgifter som tas ut för bestyrkandet av hållbarhetsrapportering och revisionsärendet bör innehålla information relaterad till bestyrkandet av hållbarhetsrapportering.
- 58) Genom artikel 25 i direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att införa lämpliga regler för att förhindra att avgifterna för hållbarhetsrapportering påverkas eller bestäms av tillhandahållandet av ytterligare tjänster till den granskade enheten eller baseras på någon form av oförutsedd händelse. Enligt artiklarna 21–24 i det direktivet ska medlemsstaterna också säkerställa att lagstadgade revisorer som utför lagstadgad revision följer reglerna om yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt. För enhetlighetens skull är det lämpligt att dessa regler utvidgas till att omfatta det arbete som utförs av lagstadgade revisorer för att bestyrka hållbarhetsrapportering.
- 59) För att säkerställa enhetlig praxis och hög kvalitet för bestyrkande av hållbarhetsrapportering i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta standarder för hållbarhetssäkring/bestyrkande genom delegerade akter. Medlemsstaterna får tillämpa nationella standarder, förfaranden och krav för bestyrkande/säkerhet om inte kommissionen har antagit en standard för säkerhet/bestyrkande som täcker samma område. Dessa säkerhetsstandarder bör ange de förfaranden som revisorn ska utföra för att dra sina slutsatser om bestyrkande av hållbarhetsrapportering.
- 60) I artikel 27 i direktiv 2006/43/EG fastställs regler för lagstadgad revision av en företagsgrupp. Dessa regler bör utvidgas till att omfatta bestyrkande som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering när den lagstadgade revisorn utför den lagstadgade revisionen.
- 61) Enligt artikel 28 i direktiv 2006/43/EG ska lagstadgade revisorer eller revisionsföretag redovisa resultaten av sin lagstadgade revision i en revisionsberättelse. Detta krav bör utvidgas till att omfatta hållbarhetsrapportering för att säkerställa att resultaten av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering redovisas i samma revisionsberättelse.
- 62) Enligt artikel 29 i direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att inrätta ett system för kvalitetssäkringskontroll av lagstadgade revisorer och revisionsföretag. För att säkerställa att kvalitetssäkringskontroller också genomförs för att bestyrka hållbarhetsrapportering och att de personer som utför kvalitetssäkringskontroller har lämplig yrkesutbildning och relevant erfarenhet av att bestyrka hållbarhetsrapportering

bör kravet på att inrätta ett system för kvalitetssäkerhetskontroll utvidgas till att omfatta bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

- 63) Enligt kapitel VII i direktiv 2006/43/EG krävs att medlemsstaterna ska ha ett system för utredningar och sanktioner för lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Enligt kapitel VIII i det direktivet ska medlemsstaterna organisera ett effektivt system för offentlig tillsyn och säkerställa att regleringsarrangemangen för offentliga tillsynssystem möjliggör ett effektivt samarbete på unionsnivå när det gäller medlemsstaternas tillsynsverksamhet. Dessa krav bör utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför bestyrkandeuppdrag av hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de utredningar, sanktioner och tillsynsregler som inrättats för revisorns arbete inom den lagstadgade revisionen och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.
- 64) Artikel 37 och 38 i direktiv 2006/43/EG innehåller regler om utnämning och entledigande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Dessa regler bör utvidgas till att omfatta hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de regler som åläggs revisorer när det gäller deras arbete med lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.
- 65) Enligt artikel 39 i direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att säkerställa att varje företag av allmänt intresse har en revisionskommitté och specificerar sina uppgifter i samband med den lagstadgade revisionen. Revisionskommittén bör tilldelas vissa uppgifter när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering. Dessa uppgifter bör inkludera skyldigheten att informera förvaltnings- eller tillsynsorganet i den granskade enheten om resultatet av bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och förklara hur revisionskommittén bidrog till hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén hade i denna process.
- 66) Artikel 45 i direktiv 2006/43/EG innehåller krav på registrering och tillsyn av revisorer och revisionsföretag från tredjeland. För att säkerställa att det finns ett enhetligt regelverk för revisorernas arbete inom både lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering är det nödvändigt att utvidga dessa krav till att omfatta bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.
- 67) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014⁶⁸ är tillämplig på lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgad revision av företag av allmänt intresse. För att säkerställa den lagstadgade revisorns opartiskhet och självständighet är det enligt artikel 5 i den förordningen förbjudet att tillhandahålla vissa andra tjänster än revision under vissa tidsperioder. Denna opartiskhet och självständighet bör också säkerställas för det arbete som utförs av lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgad revision av företag av allmänt intresse för att bestyrka hållbarhetsrapportering. Konsulttjänster för utarbetande av hållbarhetsrapportering bör därför tas med i förteckningen över andra tjänster än revision som är förbjudna.
- 68) Enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 537/2014 ska lagstadgade revisorer och revisionsföretag årligen informera sin behöriga myndighet om intäkter från lagstadgad revision och andra tjänster än revision som utförs av företag av allmänt intresse.

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

Revisorer och revisionsföretag bör åläggas att ange vilka intäkter bland intäkterna från andra tjänster än revision som genereras genom bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.

- 69) Enligt artikel 51 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna genomföra företagsrapportering av företag vars värdepapper inte är noterade på reglerade marknader. Typerna av sanktioner är dock inte specificerade, vilket innebär att sanktionssystemen kan variera kraftigt mellan medlemsstaterna, vilket undergräver den inre marknaden. För att förbättra hållbarhetsrapporteringen på den inre marknaden och bidra till omställningen till ett fullständigt hållbart och ekonomiskt och finansiellt system för alla där tillväxtens fördelar i stort delas i enlighet med den europeiska gröna given, bör medlemsstaterna föreskriva vissa sanktioner och administrativa åtgärder vid överträdelser av kraven för hållbarhetsrapportering. Sanktionssystemet i direktiv 2013/34/EU bör därför stärkas i enlighet med detta, varigenom medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga sanktioner och administrativa åtgärder.
- 70) Enligt artikel 24 i direktiv 2004/109/EG åläggs de nationella tillsynsmyndigheterna uppgiften att kontrollera att företag som innehar värdepapper som är noterade på reglerade marknader uppfyller kraven för företagsrapportering. I artikel 4 i det direktivet specificeras innehållet i årsredovisningarna, men det saknas en uttrycklig hänvisning till artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, som kräver att en (konsoliderad) icke-finansiell rapport utarbetas. Detta innebär att de nationella behöriga myndigheterna i vissa medlemsstater inte har något rättsligt mandat att utöva tillsyn över dessa icke-finansiella rapporter, särskilt om dessa rapporter offentliggörs i en separat rapport, utöver årsredovisningen, vilket medlemsstaterna för närvarande kan tillåta. Det är därför nödvändigt att i artikel 4.5 i direktiv 2004/109/EG införa en hänvisning till hållbarhetsrapportering. Det är också nödvändigt att kräva att de ansvariga personerna hos emittenten, i årsredovisningen bekräftar att förvaltningsberättelsen, såvitt de vet, är utarbetad i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering. Med tanke på den nya karaktären hos dessa rapporteringskrav bör Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten dessutom utfärda riktlinjer för nationella behöriga myndigheter för att främja en konvergerande tillsyn av hållbarhetsrapportering från emittenter som omfattas av direktiv 2004/109/EG.
- 71) Medlemsstaterna uppmanas därför att utvärdera inverkan av deras införlivandeakt på små och medelstora företag för att säkerställa att dessa inte blir oproportionerligt drabbade, och ägna särskild uppmärksamhet åt mikroföretag och den administrativa bördan, samt offentliggöra resultaten av sådana utvärderingar. Medlemsstaterna bör överväga att införa åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa de frivilliga förenklade standarderna för rapportering.
- 72) Direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 **Ändringar av direktiv 2013/34/EU**

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 1 ska följande punkt läggas till som punkt 3:
- ”3. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 19d, 29a, 30 och 33, artikel 34.1 aa andra stycket, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska

också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras rättsliga form:

- a) Försäkringsföretag enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/674/EEG^{*1}, eller
- b) kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013^{*2}.

Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa de samordningsåtgärder som avses i första stycket på de företag som förtecknas i artikel 2.5.2–2.5.23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU^{*3}.

^{*1} Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

^{*2} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

^{*3} Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).”.

- 2) I artikel 2 ska följande punkter läggas till som punkterna 17–20:

”17) *hållbarhetsfaktorer*: hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088^{*4} och bolagsstyrningsfaktorer.

18) *hållbarhetsrapportering*: rapportering av information om hållbarhetsfrågor i enlighet med artiklarna 19a, 19d och 29a i detta direktiv.

19) *immateriella tillgångar*: icke-fysiska resurser som bidrar till företagets värdeskapande.

20) *oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008^{*5} för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 aa andra stycket i detta direktiv.

^{*4} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

^{*5} Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).”.

- 3) Artikel 19a ska ersättas med följande:

”Artikel 19a

Hållbarhetsrapportering

1. Stora företag och, från och med den 1 januari 2026, små och medelstora företag som är sådana företag som avses i artikel 2.1 a ska i förvaltningsberättelsen inkludera den information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.

2. Den information som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande:
- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:
 - i) Resiliensen i företagets affärsmodell och strategi mot risker i samband med hållbarhetsfrågor.
 - ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger företaget.
 - iii) Företagets planer på att säkerställa att dess affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet.
 - iv) Hur företagets affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och företagets inverkan på hållbarhetsfrågor.
 - v) Hur företagets strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.
 - b) En beskrivning av de hållbarhetsmål som fastställts av företaget och av de framsteg som företaget har gjort för att uppnå dessa mål.
 - c) En beskrivning av förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganens uppgifter vad avser hållbarhetsfrågor.
 - d) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
 - e) En beskrivning av följande:
 - i) Den due diligence-process som genomförs med avseende på hållbarhetsfrågor.
 - ii) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till företagets värdekedja, inbegripet dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.
 - iii) Alla åtgärder som vidtagits och resultatet av dessa åtgärder för att förebygga, begränsa eller avhjälpa faktisk eller potentiell negativ inverkan.
 - f) En beskrivning av de största riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet företagets huvudsakliga beroende av sådana frågor och hur företaget hanterar dessa risker.
 - g) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–f.

Företag ska också lämna information om immateriella tillgångar, inbegripet information om intellektuellt, mänskligt och socialt kapital och relationskapital.

Företagen ska rapportera det förfarande som har genomförts för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen i enlighet med punkt 1 och i denna process ta hänsyn till kort, medellång och lång sikt.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska innehålla framåtblickande och retrospektiv information, samt kvalitativ och kvantitativ information.

I förekommande fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla information om företagets värdekedja, inbegripet företagets egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

I förekommande fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare förklaringar till, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 19 och belopp som rapporteras i årsredovisningen eller årsbokslutet.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den befogenhet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, och förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Företagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b.

5. Genom undantag från artikel 19a.1–4 får små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 a rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 19c.

6. Företag som uppfyller kraven i punkterna 1–4 ska anses ha uppfyllt kravet i artikel 19.1 tredje stycket.

7. Ett företag som är ett dotterföretag ska undantas från kraven i punkterna 1–4, om det företaget och dess dotterföretag omfattas av ett moderföretags förvaltningsberättelse för koncernen, som utarbetats i enlighet med artiklarna 29 och 29a. Ett företag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 om det företaget och dess dotterföretag ingår i moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och om förvaltningsberättelsen för koncernen utarbetas på ett sätt som kan anses likvärdigt, i enlighet med de relevanta genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med artikel 23.4 i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG*⁶, på det sätt som krävs enligt de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b i detta direktiv.

Moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen enligt punkt 1 ska offentliggöras i enlighet med artikel 30 på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat som reglerar det företag som är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4.

Den medlemsstat som reglerar det företag som är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 får kräva att den förvaltningsberättelse för koncernen som avses i första stycket i denna punkt offentliggörs på ett av medlemsstatens officiella språk eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar, och att all nödvändig översättning till dessa språk är auktoriserad.

Förvaltningsberättelsen för ett företag som är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 ska innehålla samtliga följande uppgifter:

- a) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på gruppnivå i enlighet med artiklarna 29 och 29a, eller på ett sätt som kan anses likvärdigt, i enlighet med de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med artikel 23.4 i i direktiv 2004/109/EG, på det sätt som krävs enligt de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b.

- b) Det faktum att företaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i denna artikel.

*⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).”.

- 4) Följande artiklar ska införas som artiklarna 19b, 19c och 19d:

”Artikel 19b

Standarder för hållbarhetsrapportering

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska specificera den information som företagen ska rapportera i enlighet med artiklarna 19a och 29a och, i förekommande fall, ange i vilken struktur informationen ska rapporteras. Särskilt när det gäller följande:

- a) Senast den 31 oktober 2022 ska kommissionen anta delegerade akter som specificerar den information som företag ska rapportera i enlighet med artikel 19a.1 och 19a.2, och som åtminstone specificerar information som motsvarar behoven hos finansmarknadsaktörer som omfattas av upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088.
- b) Senast den 31 oktober 2023 ska kommissionen anta delegerade akter som specificerar följande:
 - i) Kompletterande information som företagen vid behov ska rapportera avseende de hållbarhetsfrågor och rapporteringsområden som förtecknas i artikel 19a.2.
 - ii) Information som företagen ska rapportera som är specifik för den sektor där de bedriver verksamhet.

Kommissionen ska, minst vart tredje år efter den dag då den börjar tillämpas, se över alla delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från European Financial Reporting Advisory Group (Efrag), och ska vid behov ändra en sådan delegerad akt för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen internationella standarder.

2. De standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 ska kräva att den information som ska rapporteras är begriplig, relevant, representativ, verifierbar, jämförbar och representerad på ett korrekt sätt.

I standarderna för hållbarhetsrapportering ska, med beaktande av föremålet för en viss standard, följande anges:

- a) Specificera den information som företagen ska lämna om miljöfaktorer, inbegripet information om
 - i) begränsning av klimatförändringarna,
 - ii) klimatanpassning,
 - iii) vatten och marina resurser,
 - iv) resursanvändning och cirkulär ekonomi,
 - v) föroreningar,

vi) biologisk mångfald och ekosystem.

b) Specificera den information som företagen ska lämna om sociala faktorer, inbegripet information om följande:

i) Lika möjligheter för alla, inbegripet jämställdhet och lika lön för lika arbete, utbildning och kompetensutveckling, samt sysselsättning och social delaktighet för personer med funktionsnedsättning.

ii) Arbetsvillkor, inbegripet trygg och anpassningsbar sysselsättning, löner, social dialog, kollektiva avtalsförhandlingar och arbetstagarnas deltagande, balans mellan arbetsliv och privatliv samt en hälsosam, säker och väl anpassad arbetsmiljö.

iii) Respekt för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

c) Specificera den information som företagen ska lämna om styrningsfaktorer, inbegripet information om följande:

i) Den uppgift som företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan har, även när det gäller hållbarhetsfrågor och deras sammansättning.

ii) Affärsetik och företagskultur, inbegripet bekämpning av korruption och mutor.

iii) Företagets politiska engagemang, inbegripet lobbyverksamhet.

iv) Förvaltning av och kvalitet på förbindelserna med affärspartner, inbegripet betalningsmetoder.

v) Företagets system för intern kontroll och riskhantering, också i samband med företagets rapporteringsprocess.

3. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med punkt 1 ska den ta hänsyn till följande:

a) Arbetet med globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering och befintliga standarder och regelverk för redovisning av naturkapital, ansvarsfullt företagande, företagens sociala ansvar och hållbar utveckling.

b) Den information som finansmarknadsaktörer behöver för att kunna uppfylla upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088 och de delegerade akter som antagits i enlighet med den förordningen.

c) Kriterierna i de delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852*⁷.

d) De upplysningsskyldigheter som är tillämpliga på referensvärdesadministratörer i referensvärdesdeklarationen och i referensvärdesmetoden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning

till Parisavtalet i enlighet med kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816^{*8}, (EU) 2020/1817^{*9} och (EU) 2020/1818^{*10}.

- e) De upplysningar som anges i de genomförandakter som antagits i enlighet med artikel 434a i förordning (EU) 575/2013^{*11}.
- f) Kommissionens rekommendation 2013/179/EU^{*12}.
- g) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG^{*13}.
- h) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009^{*14}.

^{*7} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

^{*8} Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).

^{*9} Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinhålllet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).

^{*10} Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

^{*11} Kommissionens genomförandeförordning om fastställande av tekniska genomförandestandarder för instituts offentliggörande av den information som avses i del åtta avdelningarna II och III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (C (2021) 1595).

^{*12} Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

^{*13} Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

^{*14} Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Eras) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

Artikel 19c

Standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering som står i proportion till de små och medelstora företagens kapacitet och egenskaper. I dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska det anges vilken information i artiklarna 19a och 29a som små och medelstora företag, enligt vad som avses i artikel 2.1 a, ska rapportera. De ska beakta kriterierna i artikel 19b.2 och 19b.3. De ska också, i tillämpliga fall, ange i vilken struktur informationen ska rapporteras.

Kommissionen ska anta dessa delegerade akter senast den 31 oktober 2023.

Artikel 19d

Ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av artikel 19a ska utarbeta sina finansiella rapporter och sin förvaltningsberättelse i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat i

enlighet med artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815^{*15} och lägga till sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med den delegerade förordningen.

2. De företag som omfattas av artikel 29a ska utarbeta sin koncernredovisning och förvaltningsberättelse för koncernen i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat i enlighet med artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och lägga till hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

^{*15} Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specifiering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).”

5) Artikel 20.1 ska ändras enligt följande:

a) Punkt g ska ersättas med följande:

”g) En beskrivning av den mångfaldspolicy som tillämpats med avseende på företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan med avseende på jämställdhet och andra aspekter som till exempel ålder eller utbildnings- och yrkesbakgrund samt mångfaldspolicyns mål, hur den har genomförts och resultaten under redovisningsperioden. Om någon sådan policy inte tillämpas ska rapporten innehålla en motivering till detta.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”De företag som omfattas av artikel 19a får uppfylla den skyldighet som fastställs i leden c, f och g i första stycket i denna artikel om de inkluderar den information som krävs enligt dessa led som en del av deras hållbarhetsrapportering.”

6) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Den koncernredovisning som avses i led a och förvaltningsberättelse för koncern i större koncerner upprättas av moderföretaget i denna koncern, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som moderföretaget lyder under, i enlighet med detta direktiv, med undantag av de skyldigheter som anges i artikel 29a, eller i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.”

b) I punkt 8 ska led b i ersättas med följande:

”i) i enlighet med detta direktiv, med undantag för de skyldigheter som fastställs i artikel 29a.”

c) I punkt 8 ska led b iii ersättas med följande:

”iii) ”så att handlingarna blir likvärdiga med en koncernredovisning och förvaltningsberättelse för koncern som upprättats i enlighet med detta direktiv, med undantag för skyldigheterna i artikel 29a, eller”.

7) Artikel 29a ska ersättas med följande:

”Artikel 29a

Konsoliderad hållbarhetsrapportering

1. Moderföretag i en stor koncern ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera den information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och den information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor inverkar på koncernens utveckling, resultat och ställning.

2. Den information som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande:

a) En kort beskrivning av koncernens affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:

i) Resiliensen i koncernens affärsmodell och strategi mot risker i samband med hållbarhetsfrågor.

ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger koncernen.

iii) Koncernens planer på att säkerställa att dess affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet.

iv) Hur koncernens affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och gruppens inverkan på hållbarhetsfrågor.

v) Hur koncernens strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.

b) En beskrivning av de hållbarhetsmål som fastställts av koncernens och av de framsteg som gruppen har gjort för att uppnå dessa mål.

c) En beskrivning av förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganens uppgifter vad avser hållbarhetsfrågor.

d) En beskrivning av koncernens policy vad avser hållbarhetsfrågor.

e) En beskrivning av följande:

i) Den due diligence-process som genomförs med avseende på hållbarhetsfrågor.

ii) De huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa effekter som kan kopplas till koncernens värdekedja, inbegripet dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

iii) Alla åtgärder som vidtagits och resultatet av dessa åtgärder för att förebygga, begränsa eller avhjälpa faktisk eller potentiell negativ inverkan.

f) En beskrivning av de största riskerna för koncernen i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet gruppens huvudsakliga beroende av sådana frågor och hur gruppen hanterar dessa risker.

g) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–f.

Moderföretag ska också lämna information om immateriella tillgångar, inbegripet information om intellektuellt, mänskligt och socialt kapital samt relationskapital.

Moderföretag ska beskriva det förfarande som tillämpas för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med denna artikel.

3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska innehålla framåtblickande och retrospektiv information, samt kvalitativ och kvantitativ information. Denna information ska, i förekommande fall, ta hänsyn till tidshorisonter på kort, medellång och lång sikt.

I förekommande fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla information om koncernens värdekedja, inbegripet dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

I förekommande fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare förklaringar till, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 29 i detta direktiv och belopp som rapporteras i koncernredovisningen.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada koncernens marknadsposition, förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av gruppens utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Moderföretagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b.

5. Genom undantag från artikel 29a.1–4 får moderföretag som är små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 a rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 19c.

6. Ett moderföretag som uppfyller skyldigheterna i punkterna 1–4 ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i artikel 19.1 tredje stycket, artikel 19a och artikel 29.

7. Ett moderföretag som även är ett dotterföretag ska undantas från skyldigheterna i punkterna 1–4 om det undantagna moderföretaget och dess dotterföretag omfattas av ett annat företags förvaltningsberättelse som upprättats i enlighet med artikel 29 och denna artikel. Ett moderföretag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 om det företaget och dess dotterföretag ingår i moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och om förvaltningsberättelsen för koncernen utarbetas på ett sätt som kan anses likvärdigt, i enlighet med de relevanta genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med artikel 23.4 i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG, på det sätt som krävs enligt de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b i detta direktiv.

Moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen enligt punkt 1 ska offentliggöras i enlighet med artikel 30 på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat som reglerar det moderföretag som är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4.

Den medlemsstat som reglerar det moderföretag som är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 får kräva att den förvaltningsberättelse för koncernen som avses i första stycket i denna punkt offentliggörs på sitt officiella språk eller på ett språk som allmänt används i internationella finansskretsar, och att all nödvändig översättning till dessa språk är auktoriserad.

Förvaltningsberättelsen för ett moderföretag som är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 ska innehålla samtliga följande uppgifter:

a) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på gruppnivå i enlighet med artikel 29 och denna artikel, eller på ett sätt som kan anses likvärdigt, i enlighet med de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med artikel 23.4 i i direktiv 2004/109/EG, på det sätt som krävs enligt de hållbarhetsstandarder som antagits i enlighet med artikel 19b.

b) Det faktum att företaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i denna artikel.”.

8) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag inom en rimlig tidsperiod, som inte får överstiga 12 månader efter balansdagen, offentliggör den vederbörligen godkända årsredovisningen eller årsbokslutet och förvaltningsberättelsen i det format som föreskrivs i artikel 19d i detta direktiv som, i förekommande fall, lämnats av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som avses i artikel 34 i det här direktivet, enligt lagstiftningen i varje medlemsstat i enlighet med kapitel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2017/1132/EU^{*16}.”.

”Om en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster avger det uttalande som avses i artikel 34.1 aa ska detta uttalande offentliggöras tillsammans med de rapporter som avses i första stycket.

Medlemsstaterna får dock undanta företag från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen om en kopia av hela eller någon del av varje sådan förvaltningsberättelse enkelt kan erhållas på begäran till en kostnad som inte överstiger självkostnaden.”

”Det undantag som anges i tredje stycket ska inte tillämpas på företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a.”.

^{*16}

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017 s. 46).

b) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1 a. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltningsberättelser som innehåller hållbarhetsrapportering som utarbetats av företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a också görs tillgängliga för den relevanta officiellt utsedda mekanism som avses i artikel 21.2 i direktiv 2004/109/EG utan dröjsmål efter offentliggörandet.

Om det företag som utarbetar hållbarhetsrapportering inte omfattas av direktiv 2004/109/EG ska den relevanta officiellt utsedda mekanismen vara en av de officiellt utsedda mekanismerna i den medlemsstat där företaget i fråga har sitt säte.”.

9) I artikel 33 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags administrativa organ, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell lagstiftning, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande

dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 19d i detta direktiv:

- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och årsberättelsen om bolagsstyrningen, när de lämnas separat.
- b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och årsberättelsen om bolagsstyrningen, när de lämnas separat.”.

10) Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska andra stycket ändras på följande sätt:

- i) Led a ii ska ersättas med följande:

”ii) huruvida förvaltningsberättelsen har utarbetats enligt gällande rättsliga krav, med undantag för de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i artikel 19a.”.

- ii) Följande led ska införas som led aa:

”aa) i tillämpliga fall, uttala sig om ett uppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de rapporteringsstandarder som antagits i enlighet med artikel 19b, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med dessa rapporteringsstandarder och efterlevnaden av kravet på att lämna hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 19d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.”.

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får tillåta en oberoende leverantör av kvalitetssäkringstjänster att lämna ett uttalande enligt punkt 1aa andra stycket, förutsatt att det omfattas av skyldigheter som är förenliga med dem i direktiv 2006/43/EG vad gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.1 r i det direktivet.

11) Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska tills vidare ges befogenhet att anta delegerade akter enligt vad som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 46.2, 19b och 19c.

3. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 46.2, 19b och 19c. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

- b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med artiklarna 19b och 19c ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att sådan rådgivning har tagits fram genom ett korrekt vederbörligt förfarande, offentlig tillsyn och transparens och med relevanta berörda parter sakkunskap, och åtföljs av lönsamhetsanalyser som inbegriper analyser av de tekniska rådets konsekvenser i hållbarhetsfrågor.

Kommissionen ska samråda med medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller innan den antar delegerade akter enligt vad som avses i artiklarna 19b och 19c.

Kommissionen ska begära ett yttrande från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om Efrags tekniska rådgivning, särskilt när det gäller dess överensstämmelse med förordning (EU) 2019/2088 och dess delegerade akter. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens ska lämna sitt yttrande inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran.

Kommissionen ska också samråda med Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och plattformen för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artikel 19b. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13, 46.2, 19b och 19c ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller, om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med två månader.

12) Artikel 51 ska ersättas med följande:

”Artikel 51

Sanktioner

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska medlemsstaterna fastställa sanktioner vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Vid överträdelse av de nationella bestämmelser som införlivar artiklarna 19a, 19d och 29a ska medlemsstaterna föreskriva åtminstone följande administrativa åtgärder och sanktioner:

a) En offentlig förklaring med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och om överträdelsens karaktär.

- b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör överträdelsen och inte upprepar detta.
 - c) Administrativ sanktionsavgift.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att när alla relevanta omständigheter beaktas vid fastställandet av typ och nivå på de sanktioner, administrativa sanktioner eller åtgärder som avses i punkt 2, inbegripet följande:
- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
 - c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning.
 - d) Omfattningen av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån dessa vinster eller förluster kan fastställas.
 - e) De förluster som drabbat tredjeparter till följd av överträdelsen, i den mån dessa förluster kan fastställas.
 - f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
 - g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.”.

Artikel 2 **Ändringar av direktiv 2004/109/EG**

Direktiv 2004/109/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 2.1 ska följande led r läggas till:
 ”r) *hållbarhetsrapportering*: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2013/34/EU^{*18}.”.

^{*18} Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 2) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:
 ”c) en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar ska anges tydligt, där de intygar att årsredovisningen, så vitt de vet, har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten och i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, och att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över emittentens ställning och ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför och att den, i

tillämpliga fall, är utarbetad i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b i direktiv 2013/34/EU.”.

- b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. De finansiella rapporterna ska granskas i enlighet med artikel 34 i direktiv 2013/34/EU och artikel 28 i direktiv 2006/43/EG.

Revisionsberättelsen, undertecknad av den eller de personer som ansvarar för att utföra det arbete som avses i artikel 34.1 och 34.2 i direktiv 2013/34/EU, ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

5. Förvaltningsberättelsen ska upprättas i enlighet med artiklarna 19, 19a, 19d.1 och 20 i direktiv 2013/34/EU, när den upprättas av företag som avses i dessa bestämmelser.

Om emittenten ska upprätta en koncernredovisning ska förvaltningsberättelsen för koncernen upprättas i enlighet med artiklarna 19d.2, 29 och 29a i direktiv 2013/34/EU, när den upprättas av de företag som avses i dessa bestämmelser.”.

- 3) I artikel 23.4 ska tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2, fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder och om likvärdighet för de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 19b i direktiv 2013/34/EU och som används av emittenter i tredjeland på de villkor som anges i artikel 30.3. Om kommissionen beslutar att standarderna för redovisning eller för hållbarhetsrapportering i ett tredjeland inte motsvarar gemenskapsbestämmelserna kan den tillåta att de berörda emittenterna fortsätter att använda sådana redovisningsstandarder under en lämplig övergångsperiod.

I samband med tredje stycket ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2 a, 27.2 b och 27.2 c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, även anta åtgärder som syftar till att upprätta allmänna likvärdighetskriterier avseende standarder för redovisning och för hållbarhetsrapportering som är relevanta för emittenter i mer än ett land.”.

- 4) Följande artikel ska införas som artikel 28d:

”Artikel 28d

Esmas riktlinjer

Efter samråd med Europeiska miljöbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ska Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 1095/2010 om de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av hållbarhetsrapportering.

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning och koncernredovisning och bestyrkande som avser årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering, om denna utförs av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna.”.

2) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. *lagstadgad revisor*: en fysisk person som en medlemsstats behöriga myndigheter har godkänt enligt bestämmelserna i detta direktiv för att utföra lagstadgad revision och bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.

3. *revisionsföretag*: en juridisk person eller annan enhet, oberoende av rättslig form, som enligt bestämmelserna i detta direktiv har godkänts av en medlemsstats behöriga myndigheter för att utföra lagstadgad revision och bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.”.

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 21 och 22:

”21. *hållbarhetsrapportering*: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i direktiv 2013/34/EU.

”22. *bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering*: den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets uttalande i enlighet med artikel 34.1 aa andra stycket och artikel 34.2 i direktiv 2013/34/EU.”.

3) Artiklarna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Utbildningskrav

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 får en fysisk person godkännas att utföra lagstadgad revision och bestyrkandeuppdrag för hållbarhetsrapportering först efter att ha uppnått behörighet för universitetsstudier eller motsvarande och därefter genomgått teoretisk och praktisk utbildning samt avlagt en yrkesexamen som den berörda medlemsstaten organiserat eller erkänt och som är jämförbar med slutexamen eller motsvarande från ett universitet.

De behöriga myndigheter som avses i artikel 32 ska samarbeta med varandra för att skapa konvergens i de krav som anges i den här artikeln. När de behöriga myndigheterna deltar i sådant samarbete ska de ta hänsyn till utvecklingen inom revisionsarbetet och revisionsyrket, särskilt den konvergens som redan har uppnåtts inom yrket. De ska samarbeta med kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (CEAOB) och med de behöriga myndigheter som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 537/2014 i den mån konvergens berör lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse.

Artikel 7

Yrkesexamen

Yrkesexamen enligt artikel 6 ska garantera tillräckliga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering samt en förmåga att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Examen ska åtminstone delvis vara skriftlig.”.

- 4) Artikel 8.1 ska ändras enligt följande:
- a) Följande led ska införas som led bb:
”bb) Rättsliga krav och standarder rörande upprättande av årsredovisning och konsoliderad hållbarhetsrapportering.”.
 - b) Följande led ska införas som led cc:
”cc) Standarder för hållbarhetsrapportering.
 - c) Följande led ska införas som led dd:
”dd) Hållbarhetsanalys.”.
 - d) Följande led ska införas som led ff:
”ff) Den due diligence-process som genomförs med avseende på hållbarhetsfrågor.”.
 - e) Följande led ska införas som led ii:
”ii) De standarder för hållbarhetssäkring som avses i artikel 26a.”.
 - f) Led h ska ersättas med följande:
”h) Rättsliga krav och yrkesregler rörande lagstadgad revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och lagstadgade revisorer.”.
- 5) I artikel 10 ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. För att säkerställa förmågan att praktiskt tillämpa de teoretiska kunskaperna, vilken även provas vid examen, ska en minst treårig praktisk utbildning genomgå i bland annat revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning eller liknande finansiella rapporter och bestyrkande som avser årlig och konsoliderad hållbarhetsrapportering. Minst två tredjedelar av denna praktiska utbildning ska fullgöras hos en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som godkänts i en medlemsstat.”.
- 6) I artikel 11 ska led a ersättas med följande:
- ”a) att de under 15 år har utövat yrkesmässig verksamhet som har gett dem möjligheter att förvärva tillräcklig erfarenhet på ekonomi-, juridik- och redovisningsområdena och hållbarhetsrapportering, samt har godkänts vid en sådan yrkesexamen som avses i artikel 7, eller”.
- 7) I artikel 14.2 ska tredje stycket ersättas med följande:
- ”Lämplighetsprovet ska genomföras på ett språk som är tillåtet enligt den berörda värdmedlemsstatens språkregler. Det ska endast omfatta den lagstadgade revisorns kunskaper om lagar och andra författningar i den värdmedlemsstaten i den mån de är relevanta för lagstadgad revision och bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.”.
- 8) Följande artikel ska införas som artikel 14a:

”Artikel 14a

Lagstadgade revisorer som godkänts eller erkänts före den 1 januari 2023

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som godkänts eller erkänts att utföra lagstadgad revision före den 1 januari 2023 inte omfattas av kraven i artiklarna 6, 7, 10, 11 och 14 i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som är godkända före den 1 januari 2023 förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering genom kravet på fortbildning i artikel 13.”.

9) Artikel 24b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att, när revisionsföretaget utför den lagstadgade revisionen och bestyrkandet av hållbarhetsrapporteringen, det revisionsföretaget utser minst en nyckelpartner. Revisionsföretaget ska förse den eller de revisorer som är nyckelrevisorer med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Att säkerställa revisionens kvalitet, opartiskhet och självständighet och kompetens ska vara huvudkriterierna när revisionsföretaget väljer den nyckelrevisorn eller de nyckelrevisorerna. Den viktigaste revisionspartnern eller de viktigaste revisionspartnererna ska aktivt delta i utförandet av den lagstadgade revisionen och i bestyrkande som avser hållbarhetsrapporteringen.”.

b) Följande punkt ska införas som punkt 2 a:

”2 a. När bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering utförs ska den lagstadgade revisorn ägna tillräckligt med tid åt uppdraget och anslå tillräckliga resurser för att kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.”.

c) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) Arvoden för lagstadgad revision, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och arvoden för andra tjänster än revision under ett räkenskapsår.”.

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag ska upprätta revisionsdokumentation för varje lagstadgad revision. Revisionsdokumentationen ska, i tillämpliga fall, också innehålla information om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

10) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Revisionsarvoden

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga bestämmelser om att arvoden för lagstadgad revision och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering

a) inte får påverkas eller styras av att ytterligare tjänster erbjuds det granskade företaget, och

b) inte får baseras på någon form av villkorlighet.”.

11) Följande artikel 25b ska införas:

”Artikel 25b

Yrkesetik, självständighet och opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt vid bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering

Kraven i artiklarna 21–24a när det gäller lagstadgad revision av de finansiella rapporterna ska tillämpas på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”

- 12) Följande artikel ska införas som artikel 26a:

”Artikel 26a

Säkerhetsstandards för hållbarhetsrapportering

1. Medlemsstaterna ska kräva att lagstadgade revisorer och revisionsföretag genomför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering i enlighet med de säkerhetsstandards som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 2.

Medlemsstaterna får tillämpa nationella säkerhetsstandards, förfaranden eller krav så länge som kommissionen inte har antagit en säkerhetsstandard som täcker samma ämnesområde.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om förfarandena eller kraven för säkerhet minst tre månader innan de träder i kraft.

2. Den ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter i enlighet med artikel 48a anta de säkerhetsstandards som avses i punkt 1 för att fastställa de åtgärder som revisorn ska vidta för att dra sina slutsatser om bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköversvägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i revisionsberättelsen.

Kommissionen får anta säkerhetsstandarderna endast om de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörande förfarande, offentlig tillsyn och transparens,
- b) de bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapporteringen, och
- c) de bidrar till unionens allmänna bästa.”

3. Om kommissionen antar standarder för rimlig säkerhet ska det uttalande som avses i artikel 34.1 aa andra stycket i direktiv 2013/34/EU grundas på ett uppdrag med rimlig säkerhet.”

- 13) Följande artikel ska införas som artikel 27a:

”Artikel 27a

Bestyrkande som avser konsoliderad hållbarhetsrapportering

Kraven i artikel 27 när det gäller revision av koncernredovisning ska gälla i tillämpliga delar vid det bestyrkande som avser den konsoliderade hållbarhetsrapporteringen.”

- 14) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska redovisa resultaten av den lagstadgade revisionen och, i tillämpliga fall, av det bestyrkande som avser hållbarhetsrapporteringen i en revisionsberättelse. Rapporten ska utarbetas i enlighet med kraven i de revisionsstandards som antagits av unionen eller den berörda medlemsstaten enligt artikel 26 och de krav på säkerhetsstandards

som antagits av kommissionen eller den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 26a.”.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas som led aa:

”aa) Specificera den årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapporteringen och det datum och den period den omfattar och identifiera det regelverk för hållbarhetsrapportering som tillämpas vid utarbetandet av den.”.

ii) Följande led ska införas som led bb:

”bb) Innehålla en beskrivning av omfattningen av det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och som åtminstone ska identifiera de säkerhetsstandarder i enlighet med vilka det bestyrkande som avser hållbarhetsrapporteringen genomfördes.”.

c) I punkt 2 ska led e ersättas med följande:

”e) I tillämpliga fall de uttalanden och angivanden som avses i artikel 34.1 andra stycket i direktiv 2013/34/EU, vilka ska grunda sig på det arbete som utförts under revisionen.”.

d) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

Kraven i första stycket när det gäller lagstadgad revision ska tillämpas på det bestyrkande som avser hållbarhetsrapporteringen.”.

e) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Revisionsberättelsen ska dateras och undertecknas av den lagstadgade revisorn. Om ett revisionsföretag utför den lagstadgade revisionen och, i tillämpliga fall, det bestyrkande som avser hållbarhetsrapporteringen ska revisionsberättelsen undertecknas åtminstone av den eller de lagstadgade revisorer som utför den lagstadgade revisionen och det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning. Om fler än en lagstadgad revisor eller fler än ett revisionsföretag har varit anlitade samtidigt, ska revisionsberättelsen undertecknas av samtliga lagstadgade revisorer eller åtminstone av de lagstadgade revisorer som utför den lagstadgade revisionen och det bestyrkande som avser hållbarhetsrapporteringen för varje enskilt revisionsföretags räkning. Medlemsstaterna får under exceptionella omständigheter föreskriva att detta undertecknande inte behöver offentliggöras om ett sådant offentliggörande skulle kunna leda till ett överhängande och betydande hot mot en persons säkerhet.”.

f) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets revisionsberättelse om koncernredovisningen och, i tillämpliga fall, den konsoliderade hållbarhetsrapporteringen ska uppfylla kraven i punkterna 1–4. I utlåandet om huruvida förvaltningsberättelsen är konsistent med de finansiella rapporterna i enlighet med kraven i punkt 2 e, ska den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget beakta koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen. Om årsredovisningen eller årsbokslutet för moderföretaget bifogas koncernredovisningen, får den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets revisionsberättelser som krävs enligt denna artikel kombineras.”.

- 15) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:
”d) De personer som utför kvalitetskontrollen ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och ekonomisk rapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”.
 - b) I punkt 1 ska led h ersättas med följande:
”h) Kvalitetskontroller ska utföras på grundval av en riskbedömning och, när det gäller lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner enligt definitionen i artikel 2.1 a och som, i tillämpliga fall, utför bestyrkandeuppdrag som avser hållbarhetsrapportering minst vart sjätte år.”.
 - c) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:
”a) Personer som utför särskild kvalitetskontroll ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”.
- 16) Följande artikel ska införas som artikel 30g:
- ”Artikel 30g
- Utredningar och sanktioner i samband med det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering**
- Kraven i artiklarna 30–30f när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska tillämpas på det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.
- 17) Följande artikel ska införas som artikel 36a:
- ”Artikel 36a
- Offentlig tillsyn och regleringsarrangemang mellan medlemsstaterna i samband med bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering**
- Kraven i artiklarna 32, 33, 34 och 36 när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.
- 18) Följande artikel ska införas som artikel 38a:
- ”Artikel 38a
- Utnämning och entledigande när det gäller bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering**
- Kraven i artiklarna 37–38 när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska tillämpas på bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.
- 19) I artikel 39.6 ska leden a–e ersättas med följande:
- ”a) informera det granskade företags förvaltnings- eller kontrollorgan om resultatet av den lagstadgade revisionen och förklara på vilket sätt den lagstadgade revisionen och bestyrkandet av hållbarhetsrapporteringen bidrog till den finansiella rapporteringens och hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén spelade i den processen,

b) övervaka den finansiella rapporteringen och hållbarhetsrapporteringen, inbegripet den digitala rapportering som avses i artikel 19d och den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med de standarder som antagits i enlighet med artikel 19b i direktiv 2013/34/EU och lägga fram rekommendationer eller förslag för att säkerställa dess tillförlitlighet,

c) övervaka effektiviteten i företags interna kvalitetskontroll- och riskhanteringssystem och i tillämpliga fall dess internrevision när det gäller det granskade företags finansiella rapportering och hållbarhetsrapportering, inbegripet dess digitala rapportering som avses i artikel 19d, utan att åsidosätta företags oberoende,

d) övervaka den lagstadgade revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen och bestyrkande som avser den årliga och konsoliderade hållbarhetsrapporteringen, i synnerhet dess utförande, med beaktande av den behöriga myndighetens resultat och slutsatser i enlighet med artikel 26.6 i förordning (EU) nr 537/2014.

e) granska och övervaka den lagstadgade revisorns eller revisionsföretags opartiskhet och självständighet i enlighet med artiklarna 22, 22a, 22b, 24a, 24b och 25b i detta direktiv samt artikel 6 i förordning (EU) nr 537/2014, särskilt om det är lämpligt att tillhandahålla andra tjänster än revision till det granskade företaget i enlighet med artikel 5 i den förordningen.”.

20) Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i enlighet med artiklarna 15, 16 och 17 registrera varje revisor och revisionsföretag från ett tredjeland, om denna revisor eller detta revisionsföretag från ett tredjeland avger en revisionsberättelse beträffande årsredovisning eller koncernredovisning och, i tillämpliga fall, årlig eller konsoliderad hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte utanför unionen och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten i den mening som avses i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG, utom när företaget enbart emitterar utestående skuldförbindelser för vilka något av följande gäller:

a) Dessa värdepapper har varit upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG*¹⁹ före den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 50 000 euro på emitteringsdagen eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 50 000 euro på emitteringsdagen.

b) Dessa värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 2.1 c i direktiv 2004/109/EG från och med den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 100 000 euro på emitteringsdagen, eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 100 000 euro på emitteringsdagen.”.

b) I punkt 5 ska följande led införas som led dd:

”dd) Bestyrkande som avser den årliga eller konsoliderade hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 utförs i enlighet med

säkerhetsstandarderna i artikel 26a och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b, 25 och 25b.”.

- c) Punkt 5 a ska ersättas med följande:

”5 a. En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland endast om denne uppfyller kraven i punkt 5c, d, dd och e.

*¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).”.

- 21) Artikel 48a ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.2 ska ges till kommissionen tills vidare.”.

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 26.3, 26a.2, 45.6 och 46.2 och 47.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”.

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 26.3, 26a.2, 45.6, 46.2 och 47.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 537/2014

Förordning (EU) nr 537/2014 ska ändras på följande sätt:

- 22) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) första stycket ska ersättas med följande:

”1. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen och, i tillämpliga fall, bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse, eller medlemmar av nätverket som den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör, får varken direkt eller indirekt tillhandahålla det granskade företaget, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom unionen några andra tjänster än revision som är förbjudna under

a) perioden mellan början på den period som granskas och utfärdandet av revisionsberättelsen, och

b) räkenskapsåret närmast före den period som avses i led a i förhållande till de tjänster som förtecknas i led e i andra stycket.”.

ii) I andra stycket ska följande led l läggas till:

”l) Konsulttjänster för utarbetande av hållbarhetsrapportering, om den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget utför bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. Punkterna 4 och 5 ska, när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter, i tillämpliga fall, tillämpas på det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering.”.

23) I artikel 14 ska led b ersättas med följande:

”b) intäkter från andra tjänster än revision än de som avses i artikel 5.1 som föreskrivs i unionslagstiftning eller i nationell lagstiftning, som specificerar intäkterna från det bestyrkande som avser hållbarhetsrapportering, och,”.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–3 i detta direktiv senast den 1 december 2022. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska föreskriva att de bestämmelser som avses i första stycket ska tillämpas för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2023 eller senare.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Den dag då artikel 4 börjar tillämpas

Artikel 4 i detta direktiv ska tillämpas på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2023 eller senare.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna. Artikel 4 är dock till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande